

SÖDERTÖRNS TINGSRÄTT
Enhet 2

DOM
2009-07-10
meddelad i
Huddinge

Mål nr B 10574-08

PARTER (Antal tilltalade: 11)

Åklagare

Kammaråklagare Anna Lena Nilemar och kammaråklagare Gunnar Merkel
Internationella åklagarkammaren i Stockholm

Tilltalad

Arien MARTIJN Geers, 770865-4152
Frihetsberövande: Häktad
Saknar adress i riket
Medborgare i Nederländerna

Offentlig försvarare:

Advokat Johan Lindbo

Juristhuset-Lawhouse Advokatfirman Sjöström AB

Box 2106

103 13 Stockholm

DOMSLUT

Begångna brott

1. Grovt narkotikabrott
2. Grov narkotikasmuggling

Lagrum

- 3 § narkotikastrafflagen (1968:64)
3 § 1 st och 6 § 3 st smugglingslagen
(2000:1225)

Påföljd m.m.

Fängelse 9 år 6 månader

Utvisning

Den tilltalade utvisas ur riket och förbjuds att återvända hit före 2024-07-10.
Överträdelse av förbudet kan medföra fängelse i högst 1 år.

Häktning m.m.

Matrijn Geers skall stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Postadress

141 84 Huddinge

Besöksadress

Björnkullavägen 5 A

Telefon

08-561 660 00

Telefax

08-711 05 80

E-post: sodertorns.tingsratt@dom.se

www.sodertornstingsratt.domstol.se

Expeditionstid

måndag - fredag

08:30 - 16:00

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Johan Lindbo tillerkänns ersättning av allmänna medel med 320 816 kr. Av beloppet avser 64 163 kr mervärdesskatt.
 2. Advokat Johan Cahp tillerkänns, som tidigare förordnad offentlig försvarare, ersättning av allmänna medel med, rätt räknade, 9 326 kr. Av beloppet avser 1 865 kr mervärdesskatt.
 3. Kostnaden för försvaret skall stanna på staten.
-

SÖDERTÖRNS TINGSRÄTT
Enhet 2

DOM
2009-07-10
meddelad i
Huddinge

Mål nr B 10574-08

PARTER (Antal tilltalade: 11)

Åklagare

Kammaråklagare Anna Lena Nilemar och kammaråklagare Gunnar Merkel
Internationella åklagarkammaren i Stockholm

Tilltalad

Youssef Bakhouché, 761026-0759
Frihetsberövande: Häktad
Lysviksgatan 77
123 42 Farsta
Medborgare i Marocko

Offentlig försvarare:

Advokat Per Liljekvist
Advokatfirman Salomonsson & Liljekvist HB
Kornhamnstorg 57
111 27 Stockholm

DOMSLUT

Begångna brott

1. Grovt narkotikabrott
2. Grov narkotikasmuggling

Lagrum

- 3 § narkotikastrafflagen (1968:64)
- 3 § 1 st och 6 § 3 st smugglingslagen
(2000:1225)

Påföljd m.m.

Fängelse 14 år

Andra lagrum som åberopas

34 kap 1 § 1 st 2 p brottsbalken

Utvisning

Yrkandet om utvisning ogillas.

Postadress

141 84 Huddinge

Besöksadress

Björnkullavägen 5 A

Telefon

08-561 660 00

Telefax

08-711 05 80

E-post: sodertorns.tingsratt@dom.se

www.sodertornstingsratt.domstol.se

Expeditionstid

måndag - fredag

08:30 - 16:00

Betalningsskyldighet till staten

Youssef Bakhouche förpliktas att solidariskt med Abdeljabbar Sabir såsom förverkat värde av försåld/överlåten narkotika utge 1 500 000 kr.

Förverkande och beslag

I beslag tagen narkotika, väskor, trädgårdshandskar och kartonger förklaras förverkade. Beslagen skall bestå (Polismyndigheten i Stockholms län; beslagsliggare 2008-0104-BG46, nr 1-8, 2008-0104-BG45, nr 3-7 och 2008-0104-BG64, nr 1).

Häktning m.m.

Youssef Bakhouche skall stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Per Liljekvist tillerkänns ersättning av allmänna medel med 677 427 kr (varav 150 000 kr utbetalats som förskott). Av beloppet avser 135 486 kr mervärdesskatt.
 2. Advokat Mikael Söderberg tillerkänns, som tidigare förordnad offentlig försvarare, ersättning av allmänna medel med 1 994 kr. Av beloppet avser 399 kr mervärdesskatt.
 3. Advokat Slobodan Jovicic tillerkänns, som tidigare förordnad offentlig försvarare, ersättning av allmänna medel med 3 478 kr. Av beloppet avser 696 kr mervärdesskatt.
 4. Kostnaden för försvaret skall stanna på staten.
-

SÖDERTÖRNS TINGSRÄTT
Enhet 2

DOM
2009-07-10
meddelad i
Huddinge

Mål nr B 10574-08

PARTER (Antal tilltalade: 11)

Åklagare

Kammaråklagare Anna Lena Nilemar och kammaråklagare Gunnar Merkel
Internationella åklagarkammaren i Stockholm

Tilltalad

Jamal Bouda, 790465-8999
Frihetsberövande: Häktad
Saknar adress i riket
Medborgare i Marocko

Offentlig försvarare:

Advokat Peter Mutvei
Advokatfirman Guide AB
Box 3549
103 69 Stockholm

DOMSLUT

Begångna brott

Grov narkotikasmuggling

Lagrum

3 § 1 st och 6 § 3 st smugglingslagen
(2000:1225)

Påföljd m.m.

Fängelse 14 år

- Fängelsestraffet skall, utöver obligatoriskt avräkningsbar tid, till en tid av 69 dagar anses verkställt i anstalt.

Utvisning

Den tilltalade utvisas ur riket och förbjuds att återvända hit. Överträdelse av förbudet kan medföra fängelse i högst 1 år.

Häktning m.m.

Jamal Bouda skall stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Postadress

141 84 Huddinge

Besöksadress

Björnkullavägen 5 A

Telefon

08-561 660 00

Telefax

08-711 05 80

E-post: sodertorns.tingsratt@dom.se

www.sodertornstingsratt.domstol.se

Expeditionstid

måndag - fredag

08:30 - 16:00

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Peter Mutvei tillerkänns ersättning av allmänna medel med 498 941 kr. Av beloppet avser 99 788 kr mervärdesskatt.
 2. Kostnaden för försvaret skall stanna på staten.
-

SÖDERTÖRNS TINGSRÄTT
Enhet 2

DOM
2009-07-10
meddelad i
Huddinge

Mål nr B 10574-08

PARTER (Antal tilltalade: 11)

Åklagare

Kammaråklagare Anna Lena Nilemar och kammaråklagare Gunnar Merkel
Internationella åklagarkammaren i Stockholm

Tilltalad

Eric MAGNUS Johansson, 750315-0315
Frihetsberövande: Häktad
Vårvägen 7
169 31 SOLNA

Offentlig försvarare:
Advokat Leif Flodquist
Box 10124
100 55 Stockholm

DOMSLUT

Begångna brott

Grovt narkotikabrott

Lagrum

3 § narkotikastrafflagen (1968:64)

Påföljd m.m.

Fängelse 10 år

Andra lagrum som åberopas

34 kap 1 § 1 st 2 p brottsbalken

Förverkande och beslag

1. I beslag tagna 4,61 gram cannabis, 3,97 gram cannabis och 0,25 gram cannabis förklaras förverkade. Beslagen skall bestå (Polismyndigheten i Stockholms län; beslagsliggare 2008-0104-BG59, nr 1 samt 2008-0104-BG45, nr 1-2).
2. Beträffande övriga förverkanden, se s. 4.

Häktning m.m.

Magnus Johansson skall stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Leif Flodquist tillerkänns ersättning av allmänna medel med 195 231 kr. Av beloppet avser 39 046 kr mervärdesskatt.
 2. Advokat Reine Nelson tillerkänns, som tidigare förordnad offentlig försvarare, ersättning av allmänna medel med 12 714 kr (varav hela beloppet utbetalats som förskott). Av beloppet avser 2 543 kr mervärdesskatt.
 3. Kostnaden för försvaret skall stanna på staten.
-

SÖDERTÖRNS TINGSRÄTT
Enhet 2

DOM
2009-07-10
meddelad i
Huddinge

Mål nr B 10574-08

PARTER (Antal tilltalade: 11)

Åklagare

Kammaråklagare Anna Lena Nilemar och kammaråklagare Gunnar Merkel
Internationella åklagarkammaren i Stockholm

Tilltalad

MICHEL Georges Melki, 790812-0236
Frihetsberövande: Häktad
Jungfrudansen 64 4tr
17151 Solna

Offentlig försvarare:
Advokat Lars Engstrand
Advokatfirman Nordia KB
Box 70389
107 24 Stockholm

DOMSLUT

Begångna brott

Grovt narkotikabrott

Lagrum

3 § narkotikastrafflagen (1968:64)

Påföljd m.m.

Fängelse 2 år

Följande åtal ogillas

Grovt narkotikabrott bestående av förvärv av narkotika, del av åtalspunkten 3 (3A) i bilaga 1.

Förverkande och beslag

I beslag tagna 17,7 gram cannabis, 30,5 gram cannabis, två haschpipor, tre patroner, en grinder, en våg samt en glasburk innehållande 1,82 gram respektive 4,45 gram cannabis förklaras förverkade. Beslagen skall bestå (Polismyndigheten i Stockholms län; beslagsliggare 2008-0104-BG69, nr 1 samt 2008-0104-BG61, nr 1-4, 7 och 21-23).

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
141 84 Huddinge	Björnkullavägen 5 A	08-561 660 00	08-711 05 80	måndag - fredag
		E-post: sodertorns.tingsratt@dom.se		08:30 - 16:00
		www.sodertornstingsratt.domstol.se		

Ersättning

1. Lars Engstrand tillerkänns ersättning av allmänna medel med 254 219 kr. Av beloppet avser 50 844 kr mervärdesskatt.
 2. Advokat Richard Schönmeyr tillerkänns, som tidigare förordnad offentlig försvarare, ersättning av allmänna medel med 3 420 kr. Av beloppet avser 864 kr mervärdesskatt.
 3. Advokat Peter Lindqvist tillerkänns, som tidigare förordnad offentlig försvarare, ersättning av allmänna medel med 64 126 kr (varav hela beloppet utbetalats som förskott). Av beloppet avser 12 825 kr mervärdesskatt.
 4. Kostnaden för försvaret skall stanna på staten.
-

PARTER (Antal tilltalade: 11)

Åklagare

Kammaråklagare Anna Lena Nilemar och kammaråklagare Gunnar Merkel
Internationella åklagarkammaren i Stockholm

Tiltalad

Moulay ABDELJABBAR Sabir, 760327-9253
Frihetsberövande: Häktad
Brahevägen 3
169 69 Solna

Offentlig försvarare:
Advokat Tomas Nilsson
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm

DOMSLUT

Begångna brott

1. Grovt narkotikabrott
2. Grov narkotikasmuggling

Lagrum

- 3 § narkotikastrafflagen (1968:64)
- 3 § 1 st och 6 § 3 st smugglingslagen
(2000:1225)

Påföljd m.m.

Fängelse 14 år

Andra lagrum som åberopas

34 kap 1 § 1 st 2 p brottsbalken

Följande åtal ogillas

Grovt narkotikabrott avseende tiden före den 8 januari 2007, del av åtalet i bilaga 3.

Betalningsskyldighet till staten

1. Abdeljabbar Sabir förpliktas att solidariskt med Youssef Bakhouché såsom förverkat värde av försåld/överlåten narkotika utge 1 500 000 kr.

2. Abdeljabbar Sabir förpliktas att såsom förverkat värde av försåld/överlåten narkotika utge 87 000 kr.

Förverkande och beslag

Beträffande förverkanden, se s. 4.

Häktning m.m.

Abdeljabbar Sabir skall stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Tomas Nilsson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 602 970 kr. Av beloppet avser 120 594 kr mervärdesskatt.
2. Kostnaden för försvaret skall stanna på staten.

Övrigt

Tingsrätten förordnar om kvarstad på så mycket av Abdeljabbar Sabirs lösa egendom som svarar mot 1 500 000 kr. Det antecknas att 374 000 kr och 34 600 euro tagits i förvar (Polismyndigheten i Stockholms län; 2008-0104-BG55, nr 20, 33 och 37-38).

PARTER (Antal tilltalade: 11)

Åklagare

Kammaråklagare Anna Lena Nilemar och kammaråklagare Gunnar Merkel
Internationella åklagarkammaren i Stockholm

Tilltalad

Zakaria Sabir, 830430-0570
Isjaktsgård 17
12945 Hägersten

Offentlig försvarare:
Advokat Jonas Granfelt
Advokatfirman Althin
Skeppsbron 28, 3 tr
111 30 Stockholm

DOMSLUT

Begångna brott

1. Urkundsförfalskning
2. Anstiftan av bidragsbrott

Lagrum

- 14 kap 1 § brottsbalken
- 2 § bidragsbrottslagen (2007:612) samt
23 kap 4 § brottsbalken

Påföljd m.m.

1. Villkorlig dom
2. Dagsböter 50 å 50 kr
- Böterna skall anses helt erlagda.

Följande åtal ogillas

Grovt narkotikabrott, åtalspunkterna 1 och 4 i bilaga 1.

Förverkande och beslag

I beslag tagna 1,90 gram cannabis samt förfalskad id-handling förklaras förverkade. Beslagen skall bestå (Polismyndigheten i Stockholms län; beslagsliggare 2008-0104-BG56, nr 16 och 2008-0104-BG52, nr 1).

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Jonas Granfelt tillerkänns ersättning av allmänna medel med 510 756 kr. Av beloppet avser 102 151 kr mervärdesskatt.
 2. Advokat Sargon De Basso tillerkänns, som tidigare förordnad offentlig försvarare, ersättning av allmänna medel med 2 356 kr. Av beloppet avser 471 kr mervärdesskatt.
 3. Kostnaden för försvaret skall stanna på staten.
-

PARTER (Antal tilltalade: 11)

Åklagare

Kammaråklagare Anna Lena Nilemar och kammaråklagare Gunnar Merkel
Internationella åklagarkammaren i Stockholm

Tilltalad

Idriss Semlali, 850426-0491
Frihetsberövande: Häktad
Kristallvägen 87 Bv
126 78 Hägersten

Offentlig försvarare:
Advokat Tobias Fälth
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

DOMSLUT

Begångna brott

Grovt narkotikabrott

Lagrum

3 § narkotikastrafflagen (1968:64)

Påföljd m.m.

Fängelse 12 år

Förverkande och beslag

Beträffande förverkanden, se s. 4.

Häktning m.m.

Idriss Semlali skall stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Tobias Fälth tillerkänns ersättning av allmänna medel med 463 462 kr. Av beloppet avser 92 692 kr mervärdesskatt.

Postadress

141 84 Huddinge

Besöksadress

Björnkullavägen 5 A

Telefon

08-561 660 00

Telefax

08-711 05 80

E-post: sodertorns.tingsratt@dom.se

www.sodertornstingsratt.domstol.se

Expeditionstid

måndag - fredag

08:30 - 16:00

2. Advokat Jonas von Heidenstam tillerkänns, som tidigare förordnad offentlig försvarare, ersättning av allmänna medel med 3 271 kr (varav hela beloppet utbetalats som förskott). Av beloppet avser 654 kr mervärdesskatt.
 3. Kostnaden för försvaret skall stanna på staten.
-

PARTER (Antal tilltalade: 11)

Åklagare

Kammaråklagare Anna Lena Nilemar och kammaråklagare Gunnar Merkel
Internationella åklagarkammaren i Stockholm

Tilltalad

Sreten Stan, 820115-0417
Nygårdsvägen 21
143 45 Vårby

Offentlig försvarare:

Advokat Dennis Harding
Advokaterna Stache & Harding HB
Storgatan 1, 3 tr
151 72 Södertälje

DOMSLUT

Åtalet ogillas.

Sekretess

Sekretessen för uppgifterna i läkarintyget (aktbil. 379) med undantag för uppgifterna på s. 1 ska bestå i målet.

Ersättning

1. Dennis Harding tillerkänns ersättning av allmänna medel med 138 489 kr. Av beloppet avser 27 698 kr mervärdesskatt.
 2. Kostnaden för försvaret skall stanna på staten.
-

PARTER (Antal tilltalade: 11)

Åklagare

Kammaråklagare Anna Lena Nilemar och kammaråklagare Gunnar Merkel
Internationella åklagarkammaren i Stockholm

Tilltalad

Hendrikus Van Os, 811263-8252
Frihetsberövande: Häktad
Saknar adress i riket
Medborgare i Nederländerna

Offentlig försvarare:

Advokat Ragnar von Beetzen
Advokatfirman Silbersky HB
Box 12706
112 94 Stockholm

DOMSLUT

Begångna brott

1. Grovt narkotikabrott
2. Grov narkotikasmuggling

Lagrum

- 3 § narkotikastrafflagen (1968:64)
3 § 1 st och 6 § 3 st smugglingslagen
(2000:1225)

Påföljd m.m.

Fängelse 9 år 6 månader

Utvisning

Den tilltalade utvisas ur riket och förbjuds att återvända hit före 2024-07-10.
Överträdelse av förbudet kan medföra fängelse i högst 1 år.

Förverkande och beslag

Beträffande förverkanden, se s. 4.

Häktning m.m.

Hendrikus van Os skall stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Ragnar von Beetzen tillerkänns ersättning av allmänna medel med 168 765 kr. Av beloppet avser 33 753 kr mervärdesskatt.
 2. Kostnaden för försvaret skall stanna på staten.
-

PARTER (Antal tilltalade: 11)

Åklagare

Kammaråklagare Anna Lena Nilemar och kammaråklagare Gunnar Merkel
Internationella åklagarkammaren i Stockholm

Tilltalad

My ABDELLAH Sabir, 790429-0611
Kristallvägen 87 Bv
126 78 Hägersten

Offentlig försvarare:

Advokat Martin Cullberg
Advokatfirman Silbersky HB
Box 12706
112 94 Stockholm

DOMSLUT

Begångna brott

Bidragsbrott

Lagrum

2 § bidragsbrottslagen (2007:612)

Påföljd m.m.

1. Villkorlig dom
2. Dagsböter 40 å 50 kr

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Martin Cullberg tillerkänns ersättning av allmänna medel med 6 319 kr. Av beloppet avser 1 264 kr mervärdesskatt.
 2. Kostnaden för försvaret skall stanna på staten.
-

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

BAKGRUND	s. 23
YRKANDEN M.M.	s. 28
DOMSKÄL	s. 28
Skuld	s. 28
<u>Åtalspunkten 1 i bilaga 1</u>	
Inställningar	s. 28
Sreten Stans uppgifter	s. 29
Zakaria Sabirs uppgifter	s. 31
Idriss Semlalis uppgifter	s. 32
Ingvar Bodins uppgifter	s. 35
Ann-Sofia Jonssons uppgifter	s. 36
Tomas Jönssons uppgifter	s. 36
Tingsrättens bedömning	s. 36
<u>Åtalspunkten 2 i bilaga 1</u>	
Inställningar	s. 38
Idriss Semlalis uppgifter	s. 39
Abdeljabbar Sabirs uppgifter	s. 41
Carsten Bokströms uppgifter	s. 42
Johan Palmgrens uppgifter	s. 42
Tomas Jönssons uppgifter	s. 43
Tingsrättens bedömning	s. 44
<u>Åtalspunkterna 3 och 4 i bilaga 1</u>	
Inställningar	s. 45
Martijn Geers uppgifter	s. 46
Jamal Boudas uppgifter	s. 49
Youssef Bakhouches uppgifter	s. 51
Michel Melkis uppgifter	s. 54
Abdeljabbar Sabirs uppgifter	s. 56
Idriss Semlalis uppgifter	s. 60
Zakaria Sabirs uppgifter	s. 63
Karin Grafströms uppgifter	s. 66
Johannes Edlunds uppgifter	s. 66
Ann-Sofia Jonssons uppgifter	s. 67
Peter Cedermarks uppgifter	s. 67

Zizzie Larssons uppgifter	s. 68
Roger Engströms uppgifter	s. 68
Magnus Besselings uppgifter	s. 69
Tomas Jönssons uppgifter	s. 69
Johan Palmgrens uppgifter	s. 71
Jan Erikssons uppgifter	s. 71
Toivo Purontakas uppgifter	s. 72
Nabil El Hajjajs uppgifter	s. 73
Robin Erikssons uppgifter	s. 73
Tingsrättens bedömning	s. 74
<u>Åtalspunkten 5 i bilaga 1</u>	
Inställningar	s. 79
Hendrikus van Os uppgifter	s. 79
Jamal Boudas uppgifter	s. 82
Youssef Bakhouhes uppgifter	s. 82
Abdeljabbar Sabirs uppgifter	s. 84
Magnus Johanssons uppgifter	s. 86
Ingvar Bodins uppgifter	s. 88
Jan Erikssons uppgifter	s. 88
Roger Engströms uppgifter	s. 89
Magnus Larssons uppgifter	s. 90
Björn Stillers uppgifter	s. 91
Tingsrättens bedömning	s. 91
<u>Åtalspunkterna 1 och 2 i bilaga 2</u>	
Inställningar	s. 93
Tingsrättens bedömning	s. 93
<u>Åtalet enligt bilaga 3</u>	
Inställningar	s. 93
Abdeljabbar Sabirs uppgifter	s. 93
Lena Blommés uppgifter	s. 94
Gordana Kraljevic uppgifter	s. 95
Tingsrättens bedömning	s. 95
Påföljd och utvisning	s. 96
Övriga frågor	s. 99
ANVISNINGAR FÖR ÖVERKLAGANDE	s. 100

BAKGRUND

Norrortspolisen bedrev från hösten 2006 spaning mot ett antal personer som misstänktes syssla med hantering av cannabis och kokain, bland annat Jorge Rubino Jerez, Abdelali Rhaffouli (Issam), Lena Blommé och Abdeljabbar (Abbe) Sabir. Under spaningsarbetet kom det upp en misstanke om att Jorge Rubino Jerez och Issam skulle förvärva ett större parti narkotika av en person som i telefonavlyssningsmaterialet kallades Abbe i Farsta Centrum den 8 januari 2007 (se åtalet enligt bilaga 3). Jorge Rubino Jerez, Issam och Lena Blommé åkte den dagen i två bilar till Farsta Centrum. Där mötte Jorge Rubino Jerez och/eller Issam Abbe Sabir i eller i närheten av tunnelbanestationen. De polismän som fanns på plats kunde inte iaktta mötet. Jorge Rubino Jerez, Issam och Lena Blommé åkte därefter i två bilar till Olof af Acrels väg i Solna där Issam disponerade två lägenheter i samma trappuppgång. Polisen gjorde samma kväll husrannsakan i en av bostäderna. De kunde då inte hitta någon narkotika. Polisen kände vid den tidpunkten inte till den andra lägenheten, varför någon husrannsakan inte gjordes där. Jorge Rubino Jerez, Issam och Lena Blommé berövades friheten den 25 september 2007, och de dömdes senare för bland annat hantering av tre kilo cannabis (marijuana) den 8 januari 2007, Jorge Rubino Jerez dömdes för förvärv till tre år och åtta månaders fängelse, Issam för förvaring till två år och sex månaders fängelse och Lena Blommé för transport och förvaring till skyddstillsyn. Abbe Sabir berövades inte friheten, eftersom han, när han fanns tillgänglig för gripande, var inblandad i den spaningsverksamhet som nämns nedan.

Norska polismyndigheten bedrev under 2007 spaning mot ett antal personer som misstänktes ligga bakom en smugglingsverksamhet av narkotika från Sverige till Norge, och den begärde i september samma år spaningshjälp av den svenska polismyndigheten, som i det skedet inte var medveten om smugglingsverksamheten, med anledning av att det misstänktes att en leverans skulle ske i slutet av samma månad av kurirer som skulle komma från Norge. Svenska polismän träffade under förmid-

dagen den 27 september 2007 på de två misstänkta norskregraderade bilarna, en silverfärgad Volkswagen Passat (Passaten) och en mörkröd Skoda Octavia (Skodan), i vilka det satt tre personer, på E 18 i närheten av Enköping. Bilarna följdes till Solvallaområdet där de stannade på ett parkeringsområde ovanför restaurang Kolgrillen. Passaten hämtades därefter av Idriss Semlali, som körde den till Hägersten. Idriss Semlali, som vid den tiden bodde tillsammans med Zakaria Sabir i dennes bostad på Isjaksgränd 17 i Hägersten, förde därefter Passaten till Förskottsvägen. Där lastade han bilen med narkotika, som han hade haft förvarad i ett förråd som han disponerade sedan dagen dessförinnan. Han körde sedan bilen till Lotterivägen; Idriss Semlali är, som framgår nedan, av den uppfattningen att han körde till Störtloppsvägen. Sreten Stan, som är kamrat med bland annat Idriss Semlali, Zakaria Sabir och Abbe Sabir, som är storebror till Zakaria Sabir, körde senare Passaten till parkeringen ovanför Kolgrillen. Där hämtades den av de norska kurirerna, som sedan körde i riktning mot Norge. De greps senare i Kongsvinger. Det påträffades då i Passaten fem väskor innehållande sammanlagt 168,93 kilogram cannabisharts (se åtalpunkten 1 i bilaga 1). På en av narkotikaförpackningarna påträffades ett fingeravtryck från Idriss Semlali. Den norska utredningen pågår fortfarande och det är planerat att huvudförhandling ska äga rum under kommande höst.

Den svenska polismyndigheten inledde därefter ett omfattande internationellt spaningsarbete i form av bland annat telefonavlyssning, kameraövervakning och fysisk spaning i samarbete med de norska och holländska polismyndigheterna. Utredningsarbetet kom så småningom att riktas in mot en, som polis och åklagare uppfattade det, organiserad narkotikaverksamhet. Det kom ganska snart fram att Youssef Bakhouché och Abbe Sabir hade kontakt med varandra och med två personer vid namn Osima Rarraki, som i dag befinner sig i Marocko, och Jamal Bouda, som bor i Holland, och att Jamal Bouda i sin tur hade kontakt med Abdeslam Hajjar och Mohamed El Mansouri. Det kom även fram att Idriss Semlali, som umgicks flitigt med Zakaria Sabir, förvarade kartonger i det tidigare nämnda källarförrådet på Förskottsvägen, att han ofta besökte förrådet, att han den 16 januari 2008 hämtade en

väska från förrådet och att han samma dag lämnade över väskan till en person vid namn Ruyman Sanchez Sanchez vid Västertorps sporthall (se åtalspunkten 2 i bilaga 1). Ruyman Sanchez Sanchez greps senare samma dag på Södermalm. Det visade sig då att väskan innehöll 5 020,7 gram cannabis. Ruyman Sanchez Sanchez dömdes senare för sin hantering av den narkotikan till tre års fängelse.

Det visade sig vid den fortsatta utredningen att Youssef Bakhouche, Michel Melki och två andra personer träffade Jamal Bouda i Holland den 18 april 2008, och det kom fram att det planerades en leverans av ett större parti narkotika till Sverige och att transporten skulle ske med hjälp av anlitade yrkeschaufförer, som transporterade växter från Holland till Sverige.

Under natten mot den 4 maj 2008 kom Martijn Geers i en holländskregistrerad lastbil med trailer märkt med firmanamnet J. Vrolijk till Glädjens trafikplats i Upplands Väsby (se åtalspunkten 3 A i bilaga 1). Där ställdes lastbils ekipaget upp på Truckvägen. Dit kom strax före klockan 01.00 en man vid namn Abdelkader Boubakraoui. Han fick av Martijn Geers ett antal kartonger, som lastades in i en personbil av fabrikatet Volkswagen Golf (Golfen). Abdelkader Boubakraoui greps kort därefter. Det visade sig då att kartongerna innehöll 54 898 gram cannabisharts. Abdelkader Boubakraoui dömdes senare för sin hantering av den narkotikan till sex och ett halvt års fängelse. Martijn Geers lämnade under samma natt över även ett parti narkotika till en person, som spanarna missade. Han återvände därefter till Holland.

Förrådet på Förskottsvägen tömdes i tiden för narkotikaleveransen.

Det kom vid utredningsarbetet fram att det under maj 2008 fördes en diskussion mellan flera av de personer som var inblandade i telefonavlyssningen som tolkades så att det saknades pengar för den narkotika som Martijn Geers hade levererat och att det skulle ske en ny leverans av narkotika och ett överlämnande av pengar för

den tidigare leveransen i slutet av maj. Michel Melki, som är god vän med Youssef Bakhouche och Abbe Sabir, var inblandad i den diskussionen.

Under kvällen den 31 maj 2008 kom Martijn Geers i samma lastbilsekipage som vid det tidigare leveranstillfället till Glädjens trafikplats (se åtalspunkten 3 B i bilaga 1). Han ställde även denna gång upp ekipaget på Truckvägen. Omkring klockan 21.30 kom en man vid namn Franco Yousef till platsen. Han fick av Martijn Geers en brun och fyra vita kartonger, som lastades in i en lätt lastbil av fabrikatet Volkswagen Caddy (Caddyn). Franco Yousef greps kort därefter. Det visade sig då att kartongerna innehöll 97 864,63 gram cannabis. Franco Yousef dömdes senare för sin hantering av den narkotikan till nio års fängelse. Omkring en timme efter det att Franco Yousef hade lämnat Truckvägen kom Michel Melki dit. Han lämnade över en påse innehållande bland annat pengar till Martijn Geers, som därefter återvände till Holland.

Det var överenskommet att Martijn Geers skulle överlämna de pengar som han fick av Michel Melki till sin uppdragsgivare i Holland den 3 juni 2008. Mötet blev emellertid inte av på grund av att uppdragsgivare fick förhinder i form av att denne mistänkte att polisen var honom på spåret. Martijn Geers överlämnade vid ett senare tillfälle pengarna till uppdragsgivaren via en annan person.

Jamal Bouda lämnade i samand med detta Holland och reste till Marocko.

Det framkom under avlyssningsarbetet att det fördes en diskussion mellan flera av de personer som var inblandade i telefonavlyssningen som tolkades som att det fortfarande saknades pengar för narkotikaleveransen i början av maj. Den 17 juni 2008 reste Youssef Bakhouches bror Mbarek Bakhouche till flygplatsen Schiphol i Holland. Där lämnade han över en summa pengar till en av Jamal Boudas bröder.

Det kom vid det fortsatta utredningsarbetet fram uppgifter som tydde på att Idriss Semlali förvarade det narkotikaparti som polisen missade i början av maj först i en lägenhet på Timmermansgatan på Södermalm, sedan i det nämnda förrådet på Förskottsvägen och slutligen i ett förråd på Elsa Borgs Gata 8 i Fruängen, och polisen kunde konstatera att narkotika överlämnades på olika platser, bland annat 4 955,96 gram cannabis till Levent Korkmaz i Gröndal den 21 augusti 2008 och 4 015 gram cannabis till Dejan Bacic i Fruängen den 12 september 2008. Levent Korkmaz och Dejan Bacic dömdes senare för bland annat denna narkotikahantering till tre respektive två år och tio månaders fängelse.

Det kom vidare fram att det planerades en ny leverans av narkotika och att den skulle komma i en blomstertransport i mitten av september.

Under kvällen den 20 september 2008 anlände Hendrikus van Os i en holländskregistrerad lastbil med trailer märkt med firmanamnet G. Koole till Glädjens trafikplats. Där ställdes ekipaget upp på Truckvägen. Omkring klockan 20.00 kom Magnus Johansson till platsen. Han fick av Hendrikus van Os ett antal förpackningar och en väska som placerades i en medhavd resväska på hjul. En ytterligare väska fick inte plats i resväskan utan den tog Magnus Johansson över axeln. Hendrikus van Os lämnade därefter platsen i lastbilekipaget. Magnus Johansson greps kort därefter. Det visade sig då att väskorna innehöll drygt 49 300 gram amfetamin.

Efter det att Magnus Johansson gripits, greps Youssef Bakhouché, Abbe Sabir, Idriss Semlali, Zakaria Sabir, Michel Melki och Hendrikus van Os i Stockholmsområdet och Jamal Bouda i Holland. Fyra dagar senare greps Martijn Geers i Sverige. Abdeslam Hajjar och Mohamed El Mansouri är häktade i sin utevaro och internationellt efterlysta.

Under kvällen den 20 september 2008 företogs husrannsakingar i förrådet på Elsa Borgs gata och i Abbe Sabirs bostad på Brahevägen 3 i Solna. I förrådet hittades

cirka 40 200 gram cannabis och i bostaden kontanter motsvarande drygt 700 000 SEK.

YRKANDEN M.M.

Åklagarna har yrkat i enlighet med bilagorna 1 – 3. De har tillagt att yrkandena om förverkande på s. 11 i bilaga 1 riktas, i fråga om det första yrkandet mot Idriss Semlali, Youssef Bakhouché och Abbe Sabir och i fråga om det andra yrkandet mot Youssef Bakhouché, Abbe Sabir, Magnus Johansson och Hendrikus van Os.

Beträffande frihetsberövande, se bifogade avräkningsunderlag.

DOMSKÄL

Skuld

Åtalspunkten 1 i bilaga 1 (Idriss Semlali, Zakaria Sabir och Sreten Stan)

Idriss Semlali har erkänt att han tillsammans med en person som inte är åtalad i målet har hanterat narkotikan på i huvudsak det sätt som påstås i gärningsbeskrivningen. Han har underkastat sig ansvar för grovt narkotikabrott.

Zakaria Sabir har förnekat det som han har åtalats för.

Sreten Stan har erkänt att han på uppdrag av någon av Idriss Semlali eller Zakaria Sabir har kört den bil i vilken cannabispartiet fanns från Hägerstensområdet till Solvallaområdet. Han har bestritt ansvar för narkotikabrott och framhållit att han inte kände till att han transporterade narkotika.

Sreten Stan, Zakaria Sabir och Idriss Semlali har hörts, och vittnesförhör har hållits med inspektörerna Ingvar Bodin, Ann-Sofia Jonsson och Tomas Jönsson, som deltog i spaningsarbetet den 27 september 2007. Ann-Sofia Jonsson och Tomas Jönsson har hörts per telefon. Viss skriftlig bevisning, däribland telefonlistor, spaningsfilmer och material i fråga om den i Norge beslagtagna norska kurirbilen och det där beslagtagna narkotikapartiet, har lästs och/eller visats upp. De hörda personernas uppgifter sammanfattas nedan.

Sreten Stan:

Han, Idriss Semlali och Zakaria Sabir har varit vänner länge, och de träffades och talades vid i telefon regelbundet under den aktuella tiden.

Han har vid ett par tillfällen fått i uppdrag att hyra bil åt någon av Zakaria Sabir eller Idriss Semlali – han minns inte av dem – på Statoil. Anledningen till att han var med var att han hade tillgång till kreditkort. Han trodde vid hyrestillfällena att bilarna skulle användas vid flyttning, och han misstänkte inte att de skulle användas för att transportera narkotika. Vid ett tillfälle var Zakaria Sabir med. Han kommer inte ihåg om det var denne eller någon annan som skulle flytta. Han deltog själv inte i flytten. Han körde bara bilarna, som han sedan parkerade någonstans i Hägersten. Han vet inte vem det var som sedan använde bilarna. Han var med och lämnade tillbaka lastbilen vid minst ett tillfälle och han tror att Zakaria Sabir var med då också.

Han har vid två tillfällen som en väntjänst kört bilar till Solvalla. Han minns inte någon Passat utan endast en mindre mörk bil. Det var någon av Idriss Semlali eller Zakaria Sabir som bad honom att göra det. Han var vid den tidpunkten enda den enda av dem som hade körkort. Han funderade aldrig på vems bil det var, vem som skulle ha den eller varför han skulle köra bilen. Han har ingen minnesbild av att det var fråga om någon norskregraderad bil. Han hade för övrigt ingen anledning att

kontrollera bilarnas registreringsnummer, vilken uppgift inte var intressant för honom. Han körde från en adress i Hägerstensområdet som han inte kommer ihåg till Solvalla. Bilnycklarna fick han av Idriss Semlali eller Zakaria Sabir. Han kommer inte ihåg exakt hur det gick till eller var han fick nycklarna. Han minns inte heller om han fick några instruktioner om vad han skulle göra med bilen när han kom fram eller vad han då skulle göra med nycklarna. Som han minns det, skulle han bli hämtad från Solvalla. Det var sannolikt Idriss Semlali som skulle hämta honom, eftersom denne brukade köra bil trots att han inte hade körkort. Hans minnesbild är att han blev upplockad med bil på Solvalla vid det ena tillfället och han utgår från att det var likadant vid det andra tillfället. Han minns inte att han tog bussen vid något tillfälle. Han fick ingen kompensation för att köra ut bilen.

Han minns delar av den händelse som åklagaren hänvisar till, men han har svårt att sätta in den i ett sammanhang. Han kommer inte ihåg att han hyrde en Nissan Note på Statoil i Bromma eller när Solvallaesorna ägde rum. De skedde i vart fall under samma år, förmodligen med några månaders mellanrum. Han minns inte hur han fick reda på var någonstans Passaten var parkerad i Hägersten. Han antar att någon berättade det eller följde med honom och visade var bilen stod någonstans.

Han hade ett maniskt skov i mars-april 2008 som övergick i en depression. Han har intagit tung medicinering för sjukdomen och han har varit inlagd på sjukhus för den. Han åt medicin även hösten 2007. Han har på grund av sjukdomen förlorat många minnesbilder från bland annat den nu aktuella tiden. Han har inte berättat om sina problem för Idriss Semlali och/eller Zakaria Sabir.

Han tyckte att det var lite konstigt att han skulle lämna bilarna vid Solvalla, men han misstänkte aldrig att det var fråga om något brottsligt. I vart fall inte att det handlade om narkotikahantering. Han har alltid varit godtrogen av sig. Om han hade varit medveten om narkotikan, hade han aldrig kört bilen. Han behövde vid den tiden inte några pengar, eftersom han då arbetade som privatrådgivare hos Skandi-

naviska Enskilda Banken. Han har inte heller fått någon ersättning för väntjänsterna. Han tycker i efterhand att Idriss Semlali borde ha informerat honom om vad bilen innehöll, men han inser att det är naivt av honom att tro att denne skulle göra det.

Anledningen till att han under förundersökningen nämnde endast Zakaria Sabir och inte Idriss Semlali var att han drog slutsatser av det som förhørsledaren berättade för honom och av det som han kom ihåg i fråga om den lilla mörka bilen.

Det är riktigt att han i mars förra året blev gripen för narkotikabruk och att han ringde till Zakaria Sabir därefter. Han kan inte förklara varför han ringde samtalet eller vad han menade med att Zakaria Sabir inte behövde vara orolig och att det inte fanns några kopplingar till ”gräset” (se s. 50 i tilläggsprotokoll 1). Det telefonnummer som finns i avlyssningsmaterialet är hans.

Zakaria Sabir:

Han känner både Idriss Semlali och Sreten Stan vilka har ingått i en större vänskapskrets. Han och Idriss Semlali bodde tillsammans på Isjaktsgården i ett eller ett par år, bland annat gjorde de det i september 2007.

Han arbetade vid den aktuella tiden som bartender och servitör på Hilton Hotel samt som bartender på Restaurang Aladdin. Han fick ut lön om ca 10 000 kr per månad och därutöver dricks mellan 8 000-12 000 kr per månad. Han saknar körkort. Han röker cannabis ibland, främst i samband med att han arbetat sent och inte kan sova. Det rör sig om cirka fem-tio gram per månad. De 43 000 kr som påträffades hemma hos honom är sparade pengar som han vunnit på poker samt fått i dricks.

Han känner inte till någonting om någon narkotikahandling, och han har inte på något sätt deltagit i någon sådan handling. Han var inte på något sätt inblandad i

Solvallahändelsen. Han har inte gett Sreten Stan något uppdrag att köra en bil dit och han känner inte till att Idriss Semlali skulle ha gjort det. Han har inte heller känt till att Idriss Semlali sysslade med narkotikahantering eller att denne förfogade över ett förråd på Förskottsvägen.

Han följde med Sreten Stan till Statoil vid ett tillfälle i november 2007 när denne skulle hyra en bil. Anledningen till att han gjorde det var att han skulle köra tillbaka Sreten Stans bil, trots att han saknade körkort. Han har ingen minnesbild av att han skulle ha varit med och hyrt någon annan bil. Sreten Stans uppgift om detta stämmer inte. Han vet inte varför Sreten Stan säger som denne gör. Det kan ha sin grund i att de inte har kommit så bra överens under den senaste tiden. Sreten Stan, som har varit manisk och gått på medicin, har inte kunnat hantera sig själv utan gjort en massa konstiga saker samt pratat underligt.

Han fick i efterhand höra talas om att Sreten Stan varit hos polisen i mars föra året. Han har ingen minnesbild av det telefonsamtal som han och Sreten Stan hade med varandra den 12 mars.

Han kan inte svara på om han var i Alvik den 27 september 2007 klockan 15.10 eller var han var över huvud taget då. Det är möjligt att han hade lånat ut sin mobiltelefon. Han var i vart fall inte med i någon följebil till Passaten på väg till Solvalla. Han och Idriss Semlali hade regelbunden kontakt med varandra per telefon och SMS vid bland annat den tiden. Han kan inte svara på om han var med Sreten Stan till Statoil den 25 september 2007.

Idriss Semlali:

Han träffade en barndomsvän från Uppsala, vars namn han inte vill nämna, på Aladdin någon tid före den 26 september 2007. Denne erbjöd honom jobb som narkotikakurir. I uppdraget ingick att hämta, under ett dygn förvara och sedan lämna

över ”rökat”. De talade vid det tillfället inte något om partiets vikt eller vilken ersättning som han skulle få för uppdraget. Det gjorde de först i samband med att han hämtade narkotikan i Uppsala. Det bestämdes då att han skulle få fem kilogram marijuana (se inställningen i fråga om åtalspunkten 2) och en viss summa pengar, vars storlek han inte vill nämna.

Han åkte någon gång mitt på dagen den 26 september 2007 i bil till Uppsala och hämtade narkotikan, som låg paketerad i fem bagar. Det var han som lastade narkotikan i bilen. Han hade inte med sig sin mobiltelefon till Uppsala, och han vet inte vem det var som då använde hans telefon. Han reagerade inte över mängden narkotika. Han fick av barndomskamraten instruktion om att han skulle lämna över narkotikan vid Kolgrillen, att det skulle dyka upp en bil omkring klockan 13.00, att han skulle förstå vilka det var som var rätt personer och att han och barndomskamraten inte skulle ha någon kontakt med varandra inför överlämnandet. Han fick inga instruktioner om hur han skulle förvara narkotikan utan det var hans ansvar. Han förvarade narkotikan över natten i förrådet på Förskottsvägen, eftersom han ansåg sig inte kunna ha bagarna i lägenheten på Isjaksgränd. Det skulle nämligen ha varit besvärligt att förklara för Zakaria Sabir varför han kom in med fem bagar. Han sov sedan i bostaden på Isjaksgränd under natten mot den 27 september.

Han tog den 27 september en taxi till Kolgrillen. Omkring klockan 13 kom några norrmän fram till honom. Han fick av dem nycklarna till Passaten, som han körde till Förskottsvägen. Där lastade han väskorna i bilen. Han åkte sedan till Västertorp där han parkerade bilen på Störtloppsvägen. Han frågade omkring klockan 15 Sreten Stan, som, av en slump befann sig i bostaden på Isjaksgränd, om denne kunde köra bilen till Solvalla åt honom. Han var tvungen att fråga Sreten Stan eftersom Zakaria Sabir saknade körkort, då han själv inte ville köra bilen, saknade körkort och inte ville följa med som passagerare samt då han visste om att Sreten Stan kör varsamt. Sreten Stan gick med på att utföra uppdraget utan ersättning. Han berättade inte för Sreten Stan varför han ville att denne skulle utföra uppdraget och denne

stälde inte heller några frågor om det. Sreten Stan fick ingen information om vad som fanns i bilen och det gick inte att se utifrån vad det var som fanns i bagageutrymmet. Det som han sa till Sreten Stan var att denne skulle parkera bilen vid Kolgrillen och därefter ge honom nyckeln. Han pekade ut för Sreten Stan var bilen stod någonstans. Den stod på Störtloppsvägen. Han ljög för Sreten Stan att han hade en annan bil som skulle köras ut till Solvalla. Han mötte sedan Sreten Stan vid Kolgrillen. Han fick då bilnycklarna varefter han sa att han skulle träffa en flicka och att Sreten Stan därför inte kunde åka med honom. Sreten lämnade därefter området. Norrmännen kom sedan omkring klockan 16. Han gav dem bilnyckeln varefter han tog en taxi hem.

Om inte Sreten Stan hade accepterat uppdraget hade han tänkt ringa till en annan kamrat, vars namn han inte vill nämna.

Han vill inte svara på när och hur han fick pengarna från mannen i Uppsala.

Han kände till Sreten Stans psykiska problem. Denne började bete sig lite konstigt, bli högljudd och komma hem till Zakaria Sabir sent på kvällarna. Han betraktade honom inte som pålitlig.

Det är felaktigt att han och Zakaria Sabir skulle ha gett Sreten Stan uppdraget. Sreten Stan har varit lite snurrig och kan ha blandat ihop det. Zakaria Sabir är över huvud taget inte inblandad i hans narkotikahantering. Inte heller Sreten Stan är inblandad.

Han känner inte till något om den lastbil som Sreten Stan hyrde på Statoil för tiden den 25-27 september 2007.

Han har tigit under förundersökningen, eftersom polis och åklagare har hittat på olika saker, bland annat är uppgiften om hans fingeravtryck på det norska partiet

konstruerat, och förvanskat andra uppgifter. Han öppnade aldrig bagarna och han hade handskar på sig när han hanterade dessa. Han har även blivit kränkt under förhören. Anledningen till att han nu bestämt sig för att berätta sanningen är att han märkt att polisen fabricerat uppgifter och att det sitter oskyldiga personer häktade.

Ingvar Bodin:

Han fick i uppdrag att hålla utkik efter en norskregistrerad Skoda Octavia. Den uppmärksammas på E18 i Enköpingstrakten där den samkördes med en silverfärgad VW Passat. Bilarna körde in vid Solvalla där de stannade på en lite dold parkering. Efter en stund lämnade Skodan platsen. Han följde inte efter den utan han stannade och kontrollerade Passaten. Han körde därefter ifatt Skodan, som körde runt lite planlöst i Stockholm. Han fick sedan omkring klockan 13 uppgift om att Passaten hade lämnat Solvalla. Han följde efter den. Passaten, i vilken det fanns en ensam man, fördes snabbt och kryssande mellan filerna. Han tappade bort den i Västertorp. Han hittade den efter cirka fem minuter stående tom på Störtloppsvägen. Några minuter senare kom en person, som senare visade sig vara Idriss Semlali, fram till Passaten. Idriss Semlali satte sig i bilen och körde från platsen. Han tappade bort bilen efter ett tag. Han träffade på den omkring 20 minuter senare på Förskottsvägen. Den var då tom. Omkring en halv timme senare såg han att Idriss Semlali stod med en svart bag bredvid sig vid bilens baklucka. Han såg att Idriss Semlali gjorde något i bilen men han såg inte vad det var. Efter en stund stängde Idriss Semlali bakluckan varefter denne gick in i en portuppgång på Förskottsvägen. Idriss Semlali hade då inte med sig bagen, som inte heller stod kvar på marken. Han drog därför den slutsatsen att bagen hade ställts in i bilen. Bilen fördes senare från platsen till Lotterivägen, en sträcka om några hundra meter. Där ställdes den upp. Senare kom en för honom då okänd man, som senare visade sig vara Sreten Stan, till platsen. Denne gick och tittade in i flera uppställda bilar samt såg sig oroligt omkring. Han uppfattade det som att Sreten Stan ville förvissa sig om att denne inte var övervakad. Sreten Stan satte sig i Passaten. Där satt denne någon minut varefter han startade mo-

torn och körde från platsen. Han fick via radion information om att Passaten körde i riktning mot Solvalla.

Ann-Sofia Jonsson:

Hon befann sig utanför Kolgrillen samtidigt med en person, som senare visade sig vara Idriss Semlali. Det såg ut som att han stod och väntade på någon. En stund senare kom de tre normän som de spanade på gående från parkeringen i riktning mot Kolgrillen. Hon drog sig då undan för att undgå att bli upptäckt. Hon såg därför inte mötet mellan Idriss Semlali och normännen. Mötet pågick cirka fem minuter. Hon såg inte när Idriss Semlali lämnade platsen.

Hon fick ingen uppfattning om att Idriss Semlali hade någon kontakt med några andra personer under den tid som han stod utanför Kolgrillen. Hon minns inte om han hade någon mobiltelefon framme.

Tomas Jönsson:

Han stod på Bällstavägen vid Solvalla och filmade en person, som senare visade sig vara Sreten Stan. Denne klev in i en buss som gick mot Alviksplan. Han följde efter bussen. Sreten Stan klev av vid Alvik. Denne lämnade sedan platsen, förmodligen i en bil av fabrikatet BMW, som åkte mot Stockholm city. Han åkte sedan tillbaka till Solvalla. Där filmade han en marockansk man, som gick och vankade av och an utanför Kolgrillen. Det visade sig senare vara Idriss Semlali.

Tingsrätten gör följande bedömning.

Det är genom Idriss Semlalis erkännande sammantaget med övrig utredning bevisat att Idriss Semlali – efter det att han på okänt sätt fått cannabispartiet i sin besittning – har förvarat narkotikan i förrådet på Förskottsvägen, låtit transportera det till

Solvalla och där lämnat över det till de norska kurirerna. Idriss Semlali ska därmed dömas för narkotikabrott, som är att rubricera som grovt brott på grund av att det handlat om en stor mängd narkotika i en organiserad verksamhet.

Det är ostridigt och utrett att Sreten Stan har kört Passaten i vilken narkotikapartiet fanns till Solvalla. Det finns därmed objektiva förutsättningar för att döma Sreten Stan för ett transportbrott. Frågan är om Sreten Stan har varit medveten om att han transporterade narkotika. Det finns flera omständigheter som är besvärande för Sreten Stan och som talar för att han har varit det. En sådan omständighet är den nära bekantskap som finns mellan Sreten Stan samt Idriss Semlali och Zakaria Sabir. Det är inte troligt att Idriss Semlali och/eller Zakaria Sabir skulle överlämna ansvaret för en transport av ett narkotikaparti som är värt miljontals kronor till Sreten Stan utan att först ha lämnat instruktioner till honom om den dyrbara lasten samt förvissat sig om att han var kapabel att klara av transporten på ett betryggande sätt och att han var mentalt förberedd att göra det. En annan sådan omständighet är det beteende som Sreten Stan, enligt vad Ingvar Bodin berättat om, uppvisade på Lotterivägen. Det går dock inte att säga att utredningen är sådan att den utesluter möjligheten att Sreten Stan inte var medveten om vad det var som fanns i bilen. Utredningen är därmed inte så robust som krävs för att det ska gå att säga att Sreten Stan har gjort sig skyldig till påstått narkotikabrott. Åtalet mot honom ska således ogillas.

Det har i olika delar av målet kommit fram uppgifter, bland annat i form av telefonavlyssningsmaterial och spaningsiakttagelser, som talar för att Zakaria Sabir har varit mer inblandad i hanteringen av de olika narkotikapartierna än vad han har velat gå med på. Frågan är om det är bevisat med det beviskrav som gäller i brottmål att Zakaria Sabir har gjort sig skyldig till påstått narkotikabrott. Det finns ett antal omständigheter som är besvärande för Zakaria Sabir och som talar för att han har varit inblandad i det aktuella narkotikapartiet. En sådan omständighet är den nära bekantskap som finns mellan honom och Idriss Semlali. Det är svårt att ta till sig att Idriss Semlali i den nu aktuella situationen skulle kunna ha hanterat en så stor

mängd narkotika som det nu är fråga om utan att Zakaria Sabir skulle ha varit inblandad i hanteringen eller i vart fall ha varit medveten om den. En annan besvärande omständighet är de uppgifter som Sreten Stan lämnat vid polisförhör under tiden den 26 november 2008 – den 9 mars 2009. Han har där upprepade gånger sagt att det var Zakaria Sabir som gav uppdraget till honom. Det går dock inte att bortse från de förhållandena att uppgifterna är lämnade av en medtilltalad, som vid tillfället inte var frihetsberövad medan övriga i målet inblandade personer var det och därför kan ha ett intresse av att förringa sin egen delaktighet och övervärdera Zakaria Sabirs, att uppgifterna är lämnade mer än ett år efter händelsen och att Sreten Stan vid förhörstillfällena hade en sådan dokumenterad psykisk ohälsoproblematik som kan ha – och enligt Sreten Stan även har – inverkat på hans förmåga att komma ihåg olika händelser och att minnas olika detaljer från dessa. Dessa omständigheter får till följd att det inte går att utesluta möjligheten att Sreten Stan fick uppdraget endast av Idriss Semlali. Den utredning som finns i fråga om påståendet att Zakaria Sabir har övervakat och kontrollerat transporten till Solvalla är tunn. Det går därmed inte att säga att det är ställt utom rimligt tvivel att Zakaria Sabir har gjort sig skyldig till påstått narkotikabrott. Åtalet mot honom ska således ogillas.

Åtalspunkten 2 i bilaga 1 (Abbe Sabir och Idriss Semlali)

Abbe Sabir har förnekat det som han har åtalats för.

Idriss Semlali har erkänt att han har hanterat narkotikan på det sätt som påstås i gärningsbeskrivningen med undantag för vad som där nämns om gemensamt handlande med Abbe Sabir. Han har underkastat sig ansvar för grovt narkotikabrott.

Idriss Semlali och Abbe Sabir har hörts, och vittnesförhör har hållits med inspektörerna Carsten Bokström, Johan Palmgren, och Tomas Jönsson, som deltagit i det spaningsarbete som bedrivits mot de tilltalade under tiden den 21 november 2007 – den 16 januari 2008. Carsten Bokström och Tomas Jönsson har hörts per telefon.

Viss skriftlig bevisning, bland annat telefonavlyssningsmaterial, kameraövervakningsmaterial och lagakraftvunnen dom i fråga om Ruyman Sanchez Sanchez har lästs, spelats och/eller visats upp. De hörda personernas uppgifter sammanfattas nedan.

Idriss Semlali:

Han träffade Ruyman Sanchez Sanchez, som han tidigare spelat fotboll med, i Kista Centrum den 16 januari av en slump när han var där för att besöka vänner. I samband därmed började de prata om narkotika. Han frågade Ruyman Sanchez Sanchez om denne var intresserad av att köpa fem kilo ”gräs”, som han hade kvar efter händelsen under punkten 1. Ruyman Sanchez Sanchez var intresserad och de kom överens om att träffas samma dag klockan 18 vid Västertorpshallen. Han hämtade narkotikan i förrådet på Förskottsvägen omkring klockan 17. Därefter gick han mot tunnelbanestationen via Sedelvägen, inte via Terrängvägen. När han såg en kvinnlig civilpolis, sprang han och gömde väskan med narkotika. Han mötte sedan Ruyman Sanchez Sanchez och en kamrat till denne vid Västertorpshallen. Han lämnade därefter över väskan till Ruyman Sanchez Sanchez. De utbytte inga telefonnummer, eftersom han tyckte att det var bäst att de inte hade någon kontakt med varandra. Han vill inte säga hur mycket Ruyman Sanchez Sanchez betalade för narkotikan eller vad han gjorde med de pengar som han fick som betalning.

Han kan inte svara på om han träffade Ruyman Sanchez Sanchez i Kista Centrum före eller efter det att denne träffade Abbe Sabir. Han kommer inte ihåg vad han gjorde innan besöket i Kista Centrum, och han vill inte kommentera det avlyssnade telefonsamtalet som finns mellan Abbe Sabirs och Zakaria Sabirs telefoner den 16 januari där åklagaren påstår att det är han som talar i Zakaria Sabirs mobiltelefon (ses. 43 i förundersökningsprotokoll 2). Han vet inte varför Abbe Sabir hade kontakt med Ruyman Sanchez Sanchez den aktuella dagen. Det var förmodligen av en ren slump.

Han tror inte att han hade någon kontakt med Abbe Sabir den 16 januari. Han bodde i Abbe Sabirs lägenhet i Solna under en period under den första halvan av 2008, och de började lära känna varandra bättre och umgås mer framåt sommaren 2008. De avlyssnade telefonsamtalen mellan dem handlar om kläder, som han från juni – juli sålt från Abbe Sabirs klädföretag Burglar, bland annat till sina vänner, vars namn han inte vill nämna. Han vill inte nämna några summar som han sålt och köpt för. I juni 2008 hade han flyttat tillbaka till Zakaria Sabir några veckor innan han flyttade till Hallunda.

Han minns inte något från de avlyssnade telefonsamtalen med Abbe Sabir. De måste dock ha handlat om kläder och fotboll. Han ifrågasätter att numret +46765683012 är hans. Han kommer inte ihåg samtalen eller vad de handlade om.

Det är felaktigt att Abbe Sabir skulle ha legat bakom narkotikaaffären. Han har inte berättat för denne att han håller på med narkotikahantering.

Han hade tillträde till förrådet på Förskottsvägen från september 2007. Han flyttade in sina saker där i november samma år. När han besökt förrådet har det oftast varit för att hämta kläder. Det har inte funnits någon narkotika att hämta där utöver de nu aktuella fem kilogrammen, som förvarades i en liten bag. Den lastbil som Carsten Bokström iakttog den 12 november lånade han av Sreten Stan eller Zakaria Sabir. Han vet inte varför de hade tillgång till bilen. Han har i vart fall inte bett dem att hyra den. Han använde bilen till att flytta möbler samt kartonger och väskor med stulna kläder, som han hämtade från en vän vars namn han inte vill namnge.

Utredningen är även i detta hänseende missvisande, bland annat är ordet grejer fel översatt, det ska vara kläder, och tidsangivelserna i fråga om kameraövervakningen stämmer inte. Han vet att han kom till förrådet klockan 17, eller en timme före den avtalade överlämningstidpunkten för att kontrollera att allt var lugnt.

Abbe Sabir:

Han träffade Ruyman Sanchez Sanchez, som är en gammal bekant som han brukar träffa någon gång per år, på en spelklubb några dagar före den 16 januari. De bestämde sig då för att äta lunch tillsammans någon dag. De träffades den 16 januari på restaurang Cliff Barnes på Norrtullsgatan för att äta lunch tillsammans. Det är mycket möjligt att han redan hade ätit när Ruyman Sanchez Sanchez kom. Han stannade dock för att prata med denne. Han märkte inget konstigt med Ruyman Sanchez Sanchez vid lunchen. Han har ingen minnesbild av att de gick i väg för att prata ensamma, och han kommer inte ihåg vad han gjorde efter lunchen. Det är mycket möjligt att han åkte till Isjaksgränd. Han träffade inte Idriss Semlali då. På kvällen skulle han och Ruyman Sanchez Sanchez träffas på spelklubben. Han antar att han försökte få kontakt med Ruyman Sanchez Sanchez, eftersom denne inte kom dit. Han kommer inte ihåg varför han dagen därpå försökte få kontakt med Ruyman Sanchez Sanchez.

Han kände inte till att Idriss Semlali kände Ruyman Sanchez Sanchez och att de hade träffats samma dag. På den tiden hade han och Idriss Semlali inte så mycket kontakt.

Han har tjänat pengar till sitt uppehälle genom att importera och sälja bilar, driva ett café tillsammans med Youssef Bakhouché, arbeta inom byggbranschen, sälja kläder under firmanamnet Burglar tillsammans med en kamrat samt sälja klockor, guld, ädelstenar och grävmaskiner. Han har även varit inblandad i olika tilltänkta affärsprojekt, bland annat export av fisk från Marocko. Dessa projekt har dock inte kommit till stånd. Han har inte tjänat några stora summor utan endast så att det har gått runt. Han har rest en hel del såväl i affärsverksamheten som privat, bland annat var han borta från Sverige under tiden den 2 november – den 19 december 2007. Han har en fast telefon och en telefon som han byter telefonkort ganska ofta på, eftersom han får gratis dubbel påfyllning varje gång han köper ett nytt kort.

Han känner Osima Rarraki. Det är riktigt att han skickade cirka 70 000 euro med sin pappa till Marocko i början av januari 2008. Pengarna skulle användas vid ett köp av en lägenhet.

Han har ingen kännedom om Idriss Semlalis narkotikahantering. Idriss Semlali fick hyra hans lägenhet när han var utomlands under våren 2008 och denne fick köpa kläder av honom från Burglar. Han vet inte varför han inte tidigare berättat om att de hade haft klädaffärer tillsammans. De har även gjort affärer med färgade sedlar, som han hade fått i samband med en affärstransaktion. Han förstod att sedlarna kom från rånbrottslighet. Han frågade Idriss Semlali om denne kunde medverka till att motsvarande 100 000 kr ”tvättades”. Det är det som de avlyssnade telefonsamtalen från sommaren 2008 handlar om. Idriss Semlali har inte varit involverad i hans övriga affärsverksamhet.

Han har inte haft någon styrande funktion över Idriss Semlali, och han känner inte till någonting om förrådet på Förskottsvägen.

Carsten Bokström:

Han iakttog den 21 november 2007 en vit lastbil, som fördes av Idriss Semlali, på Förskottsvägen. Idriss Semlali var ensam i bilen. Han såg att Idriss Semlali bar kartonger från lastbilen in genom en port på Förskottsvägen, att denne kom tillbaka och stängde lastbilen, larmade på och försvann in i samma port som tidigare. Kartongerna såg relativt tunga ut och Idriss bar dem en i taget. Han såg inte att några bord eller väskor bars in.

Johan Palmgren:

Han såg när Abbe Sabir den 16 januari kom till Cliff Barnes. Denne gick in och kom tillbaka ut efter cirka 20 minuter. Därefter åkte denne från platsen för att åter-

vända några minuter senare. Han stannade då kvar i bilen. Efter en stund kom två personer gående bakifrån restaurangen. En av dem var Ruyman Sanchez Sanchez. Männen gick fram till den bil i vilken Abbe Sabir satt. De pratade därefter med varandra. Samtliga gick sedan tillsammans in i restaurangen. Där var de cirka 20 minuter. Ruyman Sanchez Sanchez kom vid flera tillfällen ut för att prata med tre olika personer. Abbe Sabir och Ruyman Sanchez Sanchez kom sedan ut tillsammans. De lämnade över sina mobiltelefoner till den tredje personen, varefter de promenerade cirka 100-200 meter in i en passage mot Norrtulls sjukhusområde. Där vände de. Han uppfattade det som att de ville tala i fred, och han hörde, när de passerade förbi honom, att Abbe Sabir frågade om det var okej med tio procent. Han uppfattade inte Ruyman Sanchez Sanchez svar. Abbe Sabir och Ruyman Sanchez Sanchez satte sig därefter i var sin bil, varefter de åkte från platsen.

Han minns inte bilarnas registreringsnummer och exakta klockslag. I övrigt minns han händelsen bra. Han upprättade en spaningspromemoria samma dag. Han kan inte svara på varför det inte finns antecknat något i promemorian om att mobiltelefonerna överlämnades. Han såg inte om Abbe Sabir fick tillbaka sin mobiltelefon innan denne lämnade platsen. Om det står i promemorian att Abbe Sabir åkte till Isjaksgränd efteråt, stämmer det. Han kommer dock inte ihåg det i dag.

Tomas Jönsson:

Han såg den 16 januari 2008 att Idriss Semlali lämnade Förskottsvägen med en bag hängande över ena axeln. Denne gick via Sparbanksvägen och Sedelvägen. Han tappade kontakten med denne en kortare stund, men han träffade på denne igen vid Västertorpshallen. Idriss Semlali försvann därefter uppför några trappor. Han gick efter. Han mötte i trappan Idriss Semlali när denna var på väg nerför utan bag. Idriss Semlali gick sedan i riktning mot tunnelbanan. Han fortsatte gå längs den väg som han hade sett Idriss Semlali gå, och han hittade utmed en husvägg en likadan bag som han hade sett denne bära tidigare. Han gick fram och kände på bagen, som var

välfylld med något poröst innehåll. Bagen var inte särskilt tung. Han lämnade därefter platsen. En stund senare såg han att två för honom då okända män, varav en senare visade sig vara Ruyman Sanchez Sanchez, samtalade med Idriss Semlali och att de gick i riktning mot den plats där han hade sett den bag som han tidigare hade sett Idriss Semlali bära på. Idriss Semlali lämnade därefter platsen ensam. En stund senare kom Ruyman Sanchez Sanchez och den andre okända mannen tillbaka. De bar då på en bag. De lämnade därefter platsen. Han gick då till den plats där han hade sett bagen. Den var då borta. Ruyman Sanchez Sanchez och den andre mannen greps senare på Södermalm.

Tingsrätten gör följande bedömning.

Det är genom Idriss Semlalis erkännande sammantaget med övrig utredning bevisat med tillräcklig grad av säkerhet att Idriss Semlali har förvarat narkotikan i förrådet på Förskottsvägen och att han har lämnat över den till Ruyman Sanchez Sanchez i närheten av Västertorps tunnelbanestation.

Tingsrätten väljer i fråga om Abbe Sabir att först göra ett allmänt uttalande om hur domstolen ser på hans inblandning i den narkotikahantering som målet till största delen handlar om. Det råder inte någon tvekan hos tingsrätten om att de avlyssnade telefonsamtalen till betydande delar handlar om narkotikahantering. De förklaringar som Abbe Sabir har lämnat till de uttryck som använts i de telefonsamtal där han har varit inblandad är så långsökta att de inte kan godtas. Enligt tingsrätten är den utredning som tingsrätten har tillgång till så robust att det tveklöst går att säga att Abbe Sabir har varit inblandad i en organiserad narkotikahantering i en betydande omfattning. Det saknas anledning att spekulera i vilken roll Abbe Sabir har haft i den organiserade verksamheten. Den har dock varit väsentlig för verksamheten.

Tingsrätten övergår därefter till att redogöra för hur domstolen ser på Abbe Sabirs roll i den narkotikahanteringen som Idriss Semlali nu ska dömas för. Tingsrätten

finner att de spaningsiakttagelser som Johan Palmgren gjort utanför Cliff Barnes sammantagna med de uppgifter som kommit fram vid telefonavlyssningen och utredning i övrigt är tillräckligt för att det ska gå att säga att det med det beviskrav som gäller i brottmål är ställt utom rimligt tvivel att Abbe Sabir har deltagit i den narkotikahantering som Idriss Semlali har gjort sig skyldig till.

Sammanfattningsvis ska Abbe Sabir och Idriss Semlali dömas för att tillsammans och i samråd ha hanterat och överlåtit 5 020 gram cannabis. Det som de har gjort sig skyldiga till är att rubricera som grovt narkotikabrott på grund av den mängd narkotika som det har varit fråga om.

Åtalspunkterna 3 och 4 i bilaga 1 (Youssef Bakhouche, Abbe Sabir, Martijn Geers, Jamal Bouda, Michel Melki, Idriss Semlali och Zakaria Sabir)

Youssef Bakhouche, Abbe Sabir, Jamal Bouda och har förnekat det som de har åtalats för.

Martijn Geers har erkänt att han vid två tillfällen har transporterat cannabis från Holland till Sverige via Helsingborg och vidare till Stockholm – Upplands Väsby, två leveranser avseende punkten 3A, en som visade sig vara 54 898 gram och en som han trodde var 5 000 gram samt en leverans beträffande punkten 3B som visade sig vara 97 864 gram. Han har underkastat sig ansvar för grov narkotikasmuggling och grovt narkotikabrott avseende sammanlagt 40 000 gram. Han har framhållit att han saknat insikt om att han transporterade större mängder än de som han underkastat sig ansvar för.

Idriss Semlali har erkänt att han, tillsammans med den person som nämnts under åtalspunkten 1, från den 7 augusti 2008 har hanterat cirka 50 000 gram cannabis på i huvudsak det sätt som nämns i gärningsbeskrivningen Han har underkastat sig ansvar för grovt narkotikabrott i enlighet med erkännandet.

Michel Melki har erkänt att han har överlämnat pengar till Martijn Geers den 31 maj men förnekat det som han i övrigt har åtalats för. Han har bestritt ansvar för narkotikabrott och framhållit att han saknat insikt om att han befordrade vederlag för narkotika. Han har i andra hand framhållit att hans roll i förhållande till omsättningen av narkotikan har varit sådan att han får anses ha medverkat i endast mindre mån och att hans eventuella brott bör bedömas som narkotikabrott av normal svårhetsgrad.

Zakaria Sabir har erkänt att han har ordnat tillgång till lägenheten på Timmermansgatan. Han har bestritt ansvar för narkotikabrott och har framhållit att han saknade vetskap om att narkotika skulle förvaras eller kom att förvaras i lägenheten.

Youssef Bakhouché, Abbe Sabir, Martijn Geers, Jamal Bouda, Michel Melki, Idriss Semlali och Zakaria Sabir har hörts. Vidare har hållits privat sakkunnigförhör med förste forensikern Karin Grafström och vittnesförhör med inspektörerna Johannes Edlund, Ann-Sofia Jonsson, Peter Cedermark, Zizzie Larsson, Roger Engström, Magnus Besseling, Tomas Jönsson, Johan Palmgren, Jan Eriksson och Toivi Purontaka, som deltagit i spaningsarbetet mot de tilltalade under tiden den 3 maj – den 20 september 2008, med Nabil El Hajjaj, som hyr lägenheten på Timmermansgatan, och med Robin Eriksson, som hyr förrådet på Elsa Borgs gata. Johannes Edlund, Ann-Sofia Jansson, Roger Engström, Magnus Besseling, Johan Palmgren och Jan Eriksson har hörts per telefon. Viss skriftlig bevisning, däribland telefonavlyssningsmaterial, kameraövervakningsmaterial, material från spaningsfilmer och lagakraftvunna domar i fråga om Abdelkader Boubakraoui, Franco Yousef, Levent Korkmaz och Dejan Bacic har lästs, spelats och/eller visats upp. De hörda personernas uppgifter sammanfattas nedan.

Martijn Geers:

Han arbetar som lastbilschaufför och kör huvudsakligen växter till Sverige, normalt

två eller tre gånger per vecka.

Han fick i början av 2008 på en restaurang i närheten av Amsterdam kontakt med en man, som erbjöd honom att transportera narkotika till Sverige (uppdragsgivaren). Han tackade nej till erbjudandet. Han fick uppdragsgivarens telefonnummer för det fall han skulle ändra sig. Några månader senare hade hans ekonomiska situation ändrats i och med att hans i Brasilien boende flickvän behövde pengar till en canceroperation. Han ringde därför i mitten av april upp uppdragsgivaren och sa att han antog dennes erbjudande. Han och uppdragsgivaren hade därefter upprepade kontakter med varandra. Det bestämdes vid dessa kontakter att han skulle leverera sammanlagt 40 kilogram ”gräs” och att han för detta skulle få 3 500 euro efter det att han hade levererat alla narkotika. Det är riktigt att han var i Urk den 30 april, men han vill inte säga vem det var som han träffade då.

Den första leveransen skedde i början av maj 2008. Han fick narkotikan, som var förpackad i tre kartonger, av uppdragsgivaren, som kom i en personbil till platsen, i Leidschendam på kvällen den 2 maj. Han fick då reda på att det skulle vara fråga om två olika leveranser. Han bar själv kartongerna, två stora och en mindre, som av en skokartongsstorlek, från personbilen till lastbilen. Han, som i det skedet var stressad, frågade inte vad kartongerna innehöll eller hur mycket de vägde, utan han förlitade sig på de uppgifter som uppdragsgivaren tidigare hade gett till honom, nämligen att de innehöll cannabis. Han utgick därför från att de stora kartongerna tillsammans vägde 20 kilogram och den mindre fem kilogram. Han kände vid det tillfället inte att kartongerna vägde mer än det som han utgick från. Det har han dock förstått i efterhand. Han fick före avresan reda på att narkotikan skulle levereras till två olika personer i Upplands Väsby och att mottagarna där skulle ta kontakt med honom. Han påbörjade därefter färden till Sverige. Under resan hade han regelbunden SMS- och telefonkontakt med uppdragsgivaren. Han fick då närmare information om när leveransen skulle ske. Han lossade i Sverige blommor i Helsingborg, Norrköping och Årsta innan han åkte till Glädjens trafikplats.

Någon gång efter midnatt den 4 maj kom en man till platsen. Han känner från fotografier igen denne som Abdelkader Boubakraoui. Han lyfte själv ut och lämnade över de två stora kartongerna, som låg i bilens ”kista” till Abdelkader Boubakraoui. De kändes då tyngre än vad han hade upplevt vid ilastningen i Holland; han hade dock inte någon anledning att misstänka att den uppgift som han hade fått i Holland inte stämde. Abdelkader Boubakraoui lämnade därefter platsen. Ungefär 40 minuter senare kom en annan man och knackade på lastbilen. Denne hade en normalstor svart resväska med sig. Han lyfte själv ut den mindre kartongen, som ”absolut inte” vägde mer än fem kilogram, och placerade den i resväskan. Mannen gick därefter i riktning mot McDonald´s. Han tror inte att denne kom till platsen i bil. Han fick inga pengar i samband med att kartongerna överlämnades. Dagen därpå påbörjade han färden tillbaka till Holland. Dit kom han omkring klockan 03 den 6 maj.

Han och uppdragsgivaren hade därefter regelbunden kontakt med varandra fram till slutet av maj, och de träffades den 30 maj. Den gången fick han först en brun kartong, som han utgick från att innehöll 15 kilogram cannabis. Den ställde han mitt bland växterna i det stora lastutrymmet. Han fick därefter fyra vita kartonger. När han sa ”det här har vi inte kommit överens om” sa uppdragsgivaren ”det här måste med, det här är inte narkotika”. Eftersom kartongerna skulle till samma mottagare, gick han med på att ta med även dessa kartonger utan att fråga eller kontrollera vad de innehöll. Han litade helt på uppdragsgivaren. Han ställde dessa kartonger i ett utrymme på sidan av lastbilen. Det var han som bar kartongerna från uppdragsgivarens personbil till och in i lastbilen. Han reflekterade inte över hur mycket kartongerna vägde. Han skulle inte ha tagit med sig kartongerna om han hade insett hur mycket narkotika som det fanns i dessa. Han påbörjade därefter färden mot Sverige och till Glädjens trafikplats.

Han träffade där en man, som kom till platsen i en röd bil (Franco Yousef, tingsrätts anmärkning). Han lämnade över den bruna kartongen till mannen, som själv bar de vita kartongerna från lastbilen till den röda bilen. Mannen lämnade därefter

platsen medan han åkte till S-Blommor i Vallentuna för att leverera blommor. Klockan var då omkring 21. Under färden skickade han ett SMS till uppdragsgivaren med besked om att leveransen var avklarad. Kort därefter fick han ett SMS i vilket uppdragsgivaren frågade om han var kvar på platsen och att det skulle komma en person till och lämna något. Han återvände – efter det att han hade klarat av leveransen till S-Blommor – till Glädjens trafikplats. Dit kom han omkring klockan 22.00. En stund senare kom en man med en påse fram till lastbilen. Han har senare förstått att det var Michel Melki. Han såg att det i den lite lyxigare påsen fanns en hälsotidning under vilken det fanns ett tejpät paket. Han såg inte att det fanns några pengar i påsen. Michel Melki sa inte vad han skulle göra med påsen, men det hade han fått instruktion om av uppdragsgivaren. Han misstänkte att påsen kunde innehålla pengar för narkotika.

Han återvände sedan till Holland. Planeringen var att han skulle träffa uppdragsgivaren den 3 juni för att lämna över påsen. Mötet blev emellertid inte av, eftersom uppdragsgivaren inte kunde komma till mötet då något hade kommit emellan. Han uppfattade det som att denne kände sig förföljd. Han lämnade omkring en vecka senare över påsen till en annan man på en rastplats i Holland. I samband med det fick han den överenskomna summan. Han reste därefter den 18 juni till Brasilien.

Han har – förutom vid överlämnandet av påsen – haft kontakt med endast en person i Holland. Han vill inte säga om den personen är Jamal Bouda eller om han över huvud taget känner denne. Han vill över huvud taget inte berätta något om vad andra personer har gjort, utan han berättar endast om det som han själv har gjort.

Jamal Bouda:

Han har sina rötter i Marocko men har bott hela sitt liv i Holland, där även hans familj bor. Han under de senaste sju åren drivit näringsverksamhet i form av en supermarket vid namn El Mondo i närheten av Rotterdam tillsammans med en bror.

Han har fått sin försörjning från den verksamheten. Han vet dock inte hur mycket pengar han har tjänat på verksamheten.

Han lärde känna Youssef Bakhouche i Marocko, och de är goda vänner. Han känner även Abbe Sabir, dock "inte så väl". De har träffats en gång i Marocko genom Youssef Bakhouche. Han vill inte säga om han känner eller känner till Osima Raraki, Abdeslam Hajjar, Mohamed El Mansouri, Martijn Geers eller Abdelkader Boubakraoui eller inte.

Det är riktigt att han den 1 februari 2008 träffade Youssef Bakhouche på ett hotell i närheten av Schiphol och att de var ute tillsammans under kvällen därefter samt att han den 18 april träffade Youssef Bakhouche, som då var tillsammans med bland annat Michel Melki. Det fanns då ingen anledning till att de träffades, utan det berodde på att Youssef Bakhouche befann sig i Holland. Han vet inte varför denne var i landet. Han pratade inte särskilt mycket med Michel Melki, som han inte kände sedan tidigare.

Det är även riktigt att det är han som talar vid de avlyssnade telefonsamtalen, dock har han inte använt den telefon som slutar på 5837. Han vill inte kommentera samtalens innehåll på annat sätt än att de inte handlar om narkotika, och han vill inte kommentera vem det är som han pratade med. Inte heller vill han kommentera frågorna varför han har bytt telefonnummer så ofta, var han har befunnit sig vid olika tidpunkter på annat sätt än att han under sommaren förra året var i Spanien, Frankrike och Marocko och att det inte fanns någon anledning till varför han lämnade Holland, vad han har gjort under den aktuella tiden, om han var i Urk den 30 april eller i Leidschendam den 2 maj, varför Youssef Bakhouche skickade pengar till honom, varför hans bror Abdussalem och Youssef Bakhouches bror Mbarek träffades på Schiphol eller om det då lämnades över pengar. Han vill inte heller uttala sig om varför han inte vill lämna några kommentarer, eftersom det kan ha betydelse för hans framtida säkerhet.

Det enda han vill säga om telefonsamtalen är att ordet rais har blivit fel översatt. Det är bland marockaner brukligt att ordet används i betydelsen min vän.

Han befann sig i Spanien, Frankrike och Marocko under sommaren 2008. Han minns inte när han lämnade Holland. Han var borta två-tre månader. Han åkte sedan tillbaka till Holland och greps där. Det fanns ingen särskild anledning till att han höll sig borta. Han vill inte kommentera om det var för att han kände sig förföljd.

Youssef Bakhouche:

Han är född i Marocko men han kom till Sverige 1991.

Han känner Abbe Sabir, Jamal Bouda och Osima Rarraki väl och de har haft olika former av affärer tillsammans, dock inte något som har haft med narkotika att göra. Han känner även Michel Melki, men han känner inte Martijn Geers.

Han är paranoid och har därför för vana att ofta byta telefon; han vill nämligen inte att någon ska kunna avlyssna hans telefon.

Han har aldrig sysslat med narkotikaaffärer. Däremot har han sysslat med annan olaglig verksamhet, bland annat i form av hantering av falska dollarsedlar. De avlyssnade telefonsamtalen har delvis handlat om den verksamheten.

Den resa som han gjorde till Holland den 18 april var en ren nöjesresa. Han bad Michel Melki och dennes kompis att följa med på resan. Han och Jamal Bouda bestämde sig som goda vänner för att träffas. I samband därmed började han och Jamal Bouda att diskutera falska sedlar. Michel Melki hade ingenting med den diskussionen att göra. De diskuterade vid det tillfället allmänt om falsksedelhantering, och de gjorde sedan upp de närmare detaljerna om hur de skulle gå till väga när han

senare befann sig i Danmark på väg till Marocko. Han avbröt Marockoresan och återvände till Sverige.

Leveransen av de falska sedlarna – 200 000 USD – kom under natten mot den 4 maj. Överenskommelsen var att han skulle tvätta pengarna och att Jamal Bouda av de omsatta sedlarna skulle få 80 000 euro och han 15 000-20 000 euro. Det var inte han som hämtade pengarna utan det gjorde en annan person. Han såg sedan till att växla sedlarna i Sverige och Libanon. Det samtal som han den 7 maj fick från Jamal Bouda och i vilket denne undrade hur mycket pengar (omar) som hade samlats in och upplyste om att de insamlade pengarna skulle växlas handlade om denna verksamhet.

Han bad Michel Melki, som hade kontakt med en person som kunde ta med sig 100 000 USD till Libanon och växla pengarna där. Redovisningen dröjde, vilket kan ha irriterat Jamal Bouda, som, enligt vad som var bestämt, skulle få sina pengar inom en vecka. Han hade en regelbunden kontakt med Michel Melki i fråga om växlingsaffären, och han lät vid ett tillfälle denne prata med Jamal Bouda, eftersom han skämdes för att han inte kunde hålla sitt ord och leverera pengarna i tid och då han hade sagt till Jamal Bouda att allt var klart fast det inte var det. Han hade vid den tiden endast fått ihop 35 000 euro och 70 000 SEK. Jamal Bouda instruerade honom vid ett telefonsamtal under eftermiddagen den 31 maj att den omsatta summan skulle lämnas över till en holländsk lastbilschaufför vid Glädjens trafikplats samma kväll. Han bad Michel Melki, som bodde närmare överlämningsplatsen och kände bättre till området än vad han gjorde och som, att medverka vid överlämnandet, och han åkte till dennes bostad i Märsta och överlämnade en påse med de pengar som då var växlade. Pengarna låg i en svart påse i vilken det inte fanns några tidningar i påsen. Han talade om för Michel Melki att det fanns pengar i påsen, men inte hur mycket det var. Han gav inte Michel Melki några särskilda instruktioner. Michel Melki lämnade senare över pengarna till chauffören (Martijn Geers, tingsrättens anmärkning) vid Glädjens trafikplats.

Han bad senare, när de återstående sedlarna hade växlats in, Mbarek Bakhouche att resa till Schiphol och lämna över den återstående summan, 30 000 euro, till Jamal Boudas bror. Anledningen till att han bad Mbarek att göra det, var att han själv inte ville lämna över pengarna. Mbarek Bakhouche genomförde sedan resan den 17 juni.

Han berättade inte om de falska sedlarna under förundersökningen, eftersom han inte var misstänkt för sådan hantering. Det var en ren slump att pengarna för de falska sedlarna lämnades över samma dag som Martijn Geers levererade narkotika, och hans betalning har inte någonting med den leveransen att göra.

Han har även haft olika andra affärsprojekt med Jamal Bouda. Det har då varit fråga om fisk, bläckfisk, bilar, smycken och cigaretter. Det var huvudsakligen fråga om projekt som inte har kommit att genomföras. De avlyssnade telefonsamtalen mellan honom och Jamal Bouda har även handlat om dessa affärsupplägg.

Han har även haft affärer med Osima Rarraki. Det har då handlat om kläder, bilar och guld. Osima Rarraki har vid flera tillfällen lämnat pengar till honom.

Han och Abbe Sabir har drivit ett kafé tillsammans och de hade även klädaffärer tillsammans. Kläderna, som var piratkopior av märkeskläder från Kina, kom från en person i Malmö. Det var han drog in Abbe Sabir i verksamheten.

Han har under perioden juni-september 2008 fått pengar till sin försörjning genom olika affärsprojekt som han sysslat med i egen regi och tillsammans med andra, förutom de som tidigare nämnts i fråga om viagra och vapen. Han har även lånat pengar av sin bror och sin hustru. Han genomförde ett antal resor under den tiden, några av dessa blev han bjuden på och andra betalade han genom det som han tjänat på affärsverksamheten. De summor som under den tiden sattes in på hans konto kom från hans hustru, en lägenhetsförsäljning samt från andra affärer. Han har ing-

en uppfattning om hur mycket pengar han har tjänat på affärsverksamheten, men han har kunnat försörja sig på vinsten.

Han känner inte till att Abbe Sabir hanterade färgade sedlar, men han visste om att denne sysslade med försäljning av olagligt importerade cigaretter. Han har hjälpt Abbe Sabir att skicka pengar för att denne skulle köpa ett hus i Marocko.

De avlyssnade telefonsamtal mellan honom och Abbe Sabir har handlat om flygbiljetter, vapen, bilar, cigaretter och fisk, och när de talar om det "torra" och det "blöta" så menar de "oanvända" och "använda" vapen. Abbe Sabir hade nämligen, när han träffade Jamal Bouda i Holland, undrat om Jamal Bouda kunde fixa fram ett vapen i Holland. Samtalen därefter handlade om betalning för vapnet och om förskott på ett projekt som de hade om export av fisk från Marocko.

När det i telefonsamtalen används ordet rabeha menas viagra och med uttrycket "den med duvorna på" avses handeldvapen.

Michel Melki:

Han känner Youssef Bakhouche och Abbe Sabir, men han har aldrig hört talas om Osima Rarraki. Han har träffat Jamal Bouda en gång i Holland i samband med att han och en kamrat följde med Youssef Bakhouche dit. De blev då uppmötta av Jamal Bouda på flygplatsen. Han var inte med Youssef Bakhouche och Jamal Bouda hela tiden, och han hörde inte att de talade om falska dollarsedlar, däremot hörde han att de diskuterade tomtmark och restauranger. Han talade väldigt lite med Jamal Bouda under besöket.

Han träffade den 27 maj Youssef Bakhouche i Märsta efter det att denne hade ringt till honom. Han minns inte särskilt mycket av själva mötet, men han kommer ihåg att det handlade om att Youssef Bakhouche ville sälja sin lägenhet i Hägersten och

att han skulle utnyttja de mäklarkontakter som han hade. Han och Youssef Bakhouché träffades senare under dagen inne i Stockholms city. De talade då bland annat om priser och kvadratmeterhyra. I samband med det fick Youssef Bakhouché ett telefonsamtal från Jamal Bouda. Youssef Bakhouché, som var ganska hetsig, ville, av någon anledning som han inte känner till, att han skulle prata med Jamal Bouda och denne gav även honom instruktioner om vad han skulle säga. Han tyckte att det var märkligt att han skulle prata med Jamal Bouda, men han kände sig inte stressad av detta. Han hade svårt att förstå vad det var som Jamal Bouda sade under det korta samtalet. Han fick uppfattningen att samtalet hade med pengar att göra och att det var något som var försenat, men han förstod inte vad det handlade om. Han berättade inte om detta under förundersökningen, eftersom han inte känt någon tillit till polisen.

Han blev några dagar efter samtalet med Jamal Bouda ombedd av Youssef Bakhouché att göra denne en tjänst och att lämna över pengar som skulle till Holland till en person. Youssef Bakhouché sa att denne inte tid att göra det själv och att det på ”hans sida av stan”. Han frågade Youssef Bakhouché om det handlade om något olagligt. Youssef Bakhouché svarade att det bara var pengar som skulle lämnas över. Han fick inte reda på hur mycket pengar det handlade om, vad pengarna avsåg eller till vem de skulle, och han fick ingen instruktion om hur han skulle förvara påsen. Han tyckte att uppdraget kändes lite misstänkt, men han ville vara snäll och ställa upp för en vän. Han hade ingen misstanke om att pengarna kunde avse betalning för narkotika, och han hade inte ställt upp om han hade förstått det.

Enligt den instruktion som Youssef Bakhouché lämnade, skulle han under kvällen den 31 maj träffa en man, som körde en lastbil med utländska registreringsskyltar, vid Glädjens trafikplats mellan Kolgrillen och McDonald´s. Han fick inget namn på den person som han skulle möta eller någon instruktion om vad han skulle göra om denne inte dök upp. Han lämnade därefter påsen, som varav ljus färg, finare kvalitet och i storleken av ett A4-papper samt hade ett snöre som handtag, till Martijn Ge-

ers. Han tyckte vid överlämnandet att det inte kändes ”normalt”. Han fick ingen ersättning för uppdraget.

Han kände till att Youssef Bakhouche och Jamal Bouda hade affärer ihop, och han uppfattade det som att det var Jamal Bouda som var mottagare av pengarna.

Det är riktigt att han dagen innan överlämnandet av påsen tog ut 200 000 kr, som han hade lånat av sin bror, från sitt bankkonto. Pengarna skulle användas som och även gjorde det till betalning för ett hyreskontrakt avseende en lägenhet på Jungfrudansen 64 i Solna. Han vill inte nämna mäklarens namn. Han berättade inte om detta under förundersökningen, eftersom han kände sig illa behandlad och då pengarna användes till en affär med ett ”svart” hyreskontrakt.

Abbe Sabir:

Han känner Youssef Bakhouche, Osima Rarraki och Jamal Bouda, som han betraktar som affärskompanjoner. Han känner även Michel Melki.

Det är riktigt att det är han som pratar vid de avlyssnade telefonsamtalen. Skälet till att det ofta talas om byte av telefoner är att ”folk är paranoida”. Det är han inte själv, och han har endast använt två telefoner.

När det i samtalen talas om omar avses pengar och med rabeha avses viagra eller potensmedel. Meter betyder oftast pengar – 100 000 kr, absolut inte 100 kilogram – men det kan betyda pallar, till exempel av cigaretter.

Han har fått sin försörjning genom olika former av affärsverksamhet, bland annat har han arbetat för China Unit med försäljning av bland annat maskiner, badkar, kameror och kläder från Kina till Marocko. Han har inte befunnit sig särskilt mycket i Sverige de senaste åren.

Telefonsamtalen med Osima Rarraki har handlat om sådana affärsprojekt som de hade, bland annat i fråga om guldsmycken, maskiner, cigaretter, viagra, kläder, fisk och stulna oidentifierade bilar. Det har huvudsakligen handlat om projekt, och det är endast något projekt som har gått vidare till en regelrätt affär. Under juni och juli förra året köpte han ett par pallar med illegalt införda cigaretter av Osima Rarraki, som sysslar med olaglig cigaretthantering i stor omfattning. Dessa cigaretter har han sedan sålt till olika personer i Sverige. En del av cigaretterna var dåliga och lämnades tillbaka av köparen. Dessa cigaretter försökte han sälja till Levent Korkmaz (se åtalspunkten 4 i bilaga 1). När han och Osima Rarraki den 14 september talade om ”1,5 meter som är kvar” syftade det på cigaretter. De talade inte i klartext i telefonsamtalen eftersom de talade om olagliga saker. Osima Rarraki har även hjälpt honom i samband med en lägenhetsaffär i Marocko. Det är den affären som avses när det i samtalen nämns 75-80 marockanska miljoner, vilket motsvarar 640 000 SEK, eftersom det i Marockos talas i motsvarande ören och inte kronor. Osima Rarraki hjälpte honom att föra över dessa pengar till Marocko som utgjorde del av handpenningen, eftersom det fanns en risk för att de annars skulle ha fastnat i bankväsendet och därmed omöjliggjort affären.

Han har i affärsverksamheten fått betalt i färgade sedlar. Det rörde sig om cirka 96 000 kr. Han förstod att pengarna kom från brottslig verksamhet. Han tog emot sedlarna, eftersom han fick dem för en tredjedel av det värdet och då han visste om hur man tvättar sedlar. Han vill inte namnge den person han fått dem av. Eftersom han ansåg sig inte kunna ha sedlarna hemma, bad han Idriss Semlali att förvara sedlarna och lämna ut dessa till personer som sedan växlade dem. De lade vid överlämnanden alltid sedlarna bland kläder för att de inte skulle synas. Idriss Semlali fick i ersättning för uppdraget 9 000 eller 10 000 kr, vilket var ungefär hälften av det som han själv tjänade på affären, eller cirka 24 000 kr. Det är lätt att omsätta färgade sedlar i Sverige t.ex. i tankomater och insättningsautomater. Det är riktigt att han inte har berättat om den verksamheten före huvudförhandlingen.

Telefonsamtalen med Idriss Semlali handlande om de färgade sedlarna och om de kläder som denne sålde från Burglar. När det talas om en plakett menas 1 000 kr och om grejer avses pengar och kläder. När han säger till Idriss Semlali att denne ”ska ta av det gamla, och inte röra det nya som har kommit” avses de färgade sedlarna.

Han och Idriss Semlali hade kommit överens om att träffas den 5 augusti för att han skulle få de sedlar som denne hade omsatt. Eftersom de såg att polisen var i närheten, blev det inget överlämnande då. Idriss Semlali skulle därefter lämna över pengarna dagen därpå i Örnberg. Det blev då något fel. Idriss Semlali lämnade väskan med sedlar till några män, som blev nojiga och lade den bakom en mur. Han bad Idriss Semlali att bege sig till platsen där väskan låg. Han fick den senare. Det är möjligt att Idriss Semlali var tillsammans med Zakaria Sabir den 6 augusti och att han sade till dem att han ville träffa dem. Han tror att han träffade dem vid en videobutik vid Norrtull. Eftersom han trodde att polisen var pengarna på spåren, avslutade han sedelaffären genom att samma dag lämna över alla återstående sedlar till en viss person. Han och Idriss Semlali har därefter inte haft några affärer tillsammans.

Han träffade, av det skäl som tidigare nämnts, Levent Korkmaz, som han känner från den fotboll som han och några vänner brukar spela och vars svåger han känner, den 20 augusti för att han ville diskutera med denne om denne kunde köpa cigaretterna. Det är riktigt att han inte kände igen Levent Korkmaz på det foto som polisen visade upp för honom. Fotot var emellertid gammalt och Levent Korkmaz var inte sig lik på det. Det är möjligt att han hämtade upp Idriss Semlali i stan den dagen. När han den 22 augusti, efter det att han hade fått reda på att Levent Korkmaz hade gripits av polis, svarade på svågerns fråga om de ”hade saker ihop” på det sätt som han gjorde så menade han cigarettaffären. Han känner inte Dejan Bacic, och han visste inte om att Idriss Semlali och Levent Korkmaz kände varandra.

Telefonsamtalet med Rachid El Allam i Holland handlar om en oidentifierad bil vars årsmodell de bland annat diskuterade. När det i samtalet sägs ”har du den i en väska” avsågs att bilaffären var klar.

Han talade vid telefonsamtalet under natten mot den 1 juli med Youssef Bakhouche om beställning av pass, eftersom han var i behov av att skaffa ett sådant till en släkting som är illegal invandrare i Belgien och riskerade att visas ut därifrån och då han visst om att Youssef Bakhouche hade sådana kontakter som gjorde att det gick att få fram ett pass snabbt. Han och Youssef Bakhouche åkte av det skälet tillsammans till Spanien den 2 juli. Där köpte han en klocka och ordnade med det falska passet. När han i samtalet med Rachid El Allam, som sysslar med att smugla människor, sa ”det finns mycket här nere” avsåg han de förfalskade handlingar som det fanns gott om. När Rachid El Allam sa att han kunde ta ”10, 20, 15” avsågs förfalskade pass- och id-handlingar.

När han och Osima Rarraki den 24 juli talade om att ”öppna den andra” menade han att denne skulle öppna en annan telefon.

Han åkte till Holland och bland annat ta emot pengar för cigaretter – totalt tre pallar à 100 000 cigaretter, som kostade 100 000 kr per pall och som han sedan sålde för 115 000 kr – och för att prata med advokaten till en släkting, som var berövad friheten i Holland. Han bad Zakaria Sabir att ordna med vissa saker åt honom under den tid som han var utomlands. Han tror inte att han lämnade sin telefon till denne. Det är mycket möjligt att han bad Zakaria Sabir att ringa till vissa personer åt honom. Han ringde till Youssef Bakhouche från Holland den 15 augusti. Han frågade i samtalet Youssef Bakhouche om denne kände någon som kunde skaffa fram ett vapen till hans kusin, som behövde ett sådant. När han i samtalet sa ”den torra, inte den blöta” avsåg han ett oanvänt vapen, inte ett använt. De diskuterade vid samtalet vad som kunde vara ett bra pris. Vapenaffären blev dock inte av.

Vid ett tillfälle förlorade han pengar på ett pokerspel i Spanien. Youssef Bakhouche medverkade då till att pengar skickades till honom med Zakaria Sabir.

De pengar som påträffades i hans lägenhet tillhör honom, förutom en del som är hans pappas. Han förvarar alltid sina pengar hemma. Pengarna skulle han använda till att köpa en bil och att olika former av investeringar.

Idriss Semlali:

Han sökte under juli upp Uppsalamannen (se åtalspunkten 1) och frågade denne om han kunde få köpa narkotika, eftersom han behövde pengar. Han vill inte säga hur mycket pengar han behövde, varför han behövde pengar eller hur han fick tag på pengar till narkotikan. Det tog mannen några veckor att få fram narkotikan. Han åkte tillsammans med en kamrat, vars namn han inte vill nämna, den 7 augusti till Uppsala och hämtade 50 kilogram cannabis, som var förpackad i tre svarta sportbagar. Kamraten körde bilen, eftersom han själv saknar körkort. Han kommer inte ihåg om den personen var informerad om att de skulle hämta narkotika.

Han förvarade sedan narkotikan i lägenheten på Timmermansgatan. Nabil El Hajjaj är en kamrat till honom, och han kände till att Zakaria Sabir hade tillgång till lägenheten. Han frågade några veckor innan han hämtade narkotikan Zakaria Sabir om han kunde få låna lägenheten, men han talade inte om för denne att han skulle förvara narkotika där. Zakaria Sabir tyckte inte att hans fråga var konstig. Han kommer inte ihåg hur han fick lägenhetsnycklarna, om Zakaria Sabir gav honom dessa eller om han tog dem från den bil som Zakaria Sabir disponerade.

Han flyttade den 9 augusti narkotikan, som fanns i samma tre bagar som när han hämtade den i Uppsala, från lägenheten på Timmermansgatan till förrådet på Förskottsvägen – som han disponerade redan vid tidpunkten för Uppsalaresan – i Zakaria Sabirs brors bil. Han hade tidigare inte velat transportera narkotikan dit, efter-

som han trodde att han skulle kunna bli av med den på en dag. Han vågade själv genomföra den transporten, eftersom det var fråga om en kort sträcka och då han var beredd att ta risken. Han besökte sedan inte förrådet för att hämta narkotika vid något annat tillfälle än då han skulle genomföra försäljningen till Levent Korkmaz. Han har dock besökt förrådet även vid andra tillfällen för att kontrollera att allt var okej.

Planen från början var att han skulle sälja hela partiet till en person, men denne drog sig ur affären. Han blev då stressad och började söka andra köpare. Han sålde fem kilogram cannabis till en kamrat vid namn Ini. Denne kunde dock inte hämta narkotikan själv utan skickade Levent Korkmaz. Han träffade denne vid Axelsbergs tunnelbanestation den 21 augusti. Han hade dessförinnan gömt väskan med narkotika i en buske cirka 20-50 meter från mötesplatsen. Han lämnade därefter över narkotikan. Han vill inte svara på hur mycket pengar han fick för narkotikan eller när han fick pengarna.

Han vet inte om Abbe Sabir känner Levent Korkmaz.

Han bad den 1 september Mohamed Kharraki hyra en bil åt honom, eftersom han var tvungen att flytta narkotikan från förrådet på Förskottsvägen. Zakaria Sabir var inte med och hyrde bilen. Han flyttade narkotikan till bilen där den låg fram till den 3 september. Han körde då och lämnade den hos Robin Eriksson på Elsa Borgs gata. Robin Eriksson köpte 40 kilogram av partiet. Han fick nycklarna till källarförrådet av Robin Eriksson. Han placerad därefter narkotikan, även det som Robin Eriksson hade köpt, tillsammans med andra tillhörigheter i förrådet. Han behöll nycklarna, eftersom han behövde kunna komma åt de fem kilogram som var hans. Han besökte därefter förrådet vid upprepade tillfällen för att hämta kläder. Han kan inte säga hur mycket Robin Eriksson skulle betala för narkotikan eller när betalning skulle erläggas. Robin Eriksson har ännu inte erlagt någon betalning.

Han sålde de återstående fem kilogrammen till Dejan Bacic, som är en gammal vän till honom. Han kom i kontakt med denne via en annan vän, varefter han åkte hem till denne och frågade om denne var intresserad. Han överlämnade narkotikan i Fruängen den 12 september. Han vill inte säga om han fick några pengar i samband med överlåtelsen.

Det är riktigt att han under sommaren hade regelbunden telefonkontakt med Osima Rarraki, men han vet inte varför denne ringde så ofta eller vad de pratade med varandra om. Han är dock säker på att det inte var om narkotika. Han har inte heller någon aning om varför denne var upprörd vid samtalen. Det är också riktigt att han den 1 juli åkte till Axelsberg. Han lämnade då på uppdrag av Osima Rarraki över en väska med kläder, som han hämtade hos en kamrat till denne i Alby, till en viss person. Han tittade aldrig i väskan, men han är säker på att det inte var narkotika i den. Han utförde endast uppdraget för att han bodde i närheten och ville hjälpa en kamrat.

Det är även riktigt att han och Abbe Sabir hade kontakt med varandra under sommaren förra året. Kontakterna handlade om de kläder som han sålde för Burglars räkning och som han förvarade åt Abbe Sabir samt om färgade sedlar som han förvarade åt och omsatte åt denne. Abbe Sabir var inte hans arbetsgivare, och denne gav inte heller honom något annat uppdrag under sommaren. Han åkte den 6 augusti på Abbe Sabirs uppdrag till Örnbergs tunnelbanestation för att lämna över en väska innehållande kläder av fabrikatet Burglar och färgade sedlar, som han hade förvarat i lägenheten på Timmermansgatan, till en person. Han räknade aldrig pengarna.

Det är vidare riktigt att han under sommaren flyttade saker från sin mors förråd och att en kollega var med vid det tillfället. Det var då kläder och inte narkotika som flyttades. Han minns att Osima Rarraki, som är en vän till Abbe Sabir och Youssef Bakhouché, ringde honom i samband med flyttningen och att han blev osams med denne.

Han har ingen minnesbild av något telefonsamtal där det talas om att han skulle riva sönder en telefonlapp, och han vet inte varför han har sagt till Zakaria Sabir att denne skulle ringa honom på ett annat nummer.

Telefonsamtalen med Abbe Sabir handlade enbart om de pengar och kläder som han förvarade och överlät för dennes räkning. När det i samtalen talas om grejer, handlar det om kläder eller pengar, och när han talar om godis med Abbe Sabir avses just godis. Han träffade Abbe Sabir i stan vid ett tillfälle i mitten av september med anledning av att han skulle låna dennes bil för att köra hem en tv åt sin mamma. Han fick inga direktiv om vad som skulle hända dagen efter. Abbe Sabir hade ingenting med överlåtelsen till Levent Korkmaz att göra.

Det är riktigt att Youssef Bakhouche och Abbe Sabir var hemma hos honom den 18 september. De firade då Ramadan tillsammans.

Han har sammantaget endast hanterat 50 kilogram cannabis, inte 100 kilogram. Den narkotikan har han hanterat själv, och han har varken tagit emot någon narkotika av Abbe Sabir och/eller Youssef Bakhouche eller varit styrd av Abbe Sabir och/eller Osima Rarraki.

Zakaria Sabir:

Han har inte haft någon kännedom om att Idriss Semlali har innehaft eller sålt narkotika, och han saknar kännedom om förråden på Förskottsvägen och Elsa Borgsgata.

Han känner Nabil El Hajjaj, som någon gång under förra sommaren berättade att denne skulle åka till Marocko. Nabil El Hajjaj frågade honom om han kunde ta hand om dennes post och vattna dennes blommor under den tid som denne var borta. Han fick lägenhetsnycklarna några dagar senare i samband med att han skjutsade

Nabil El Hajjaj till Arlanda flygplats i sin bror Abdellah Sabirs bil. Han besökte därefter lägenheten vid två eller tre tillfällen för att göra det som han hade blivit ombedd att göra och, vid något av tillfällena, för att sova. Han kommer inte ihåg exakt hur det gick till när Idriss Semlali fick nycklarna till lägenheten. Antingen gav han nycklarna till Idriss Semlali eller så tog denne nycklarna från bilens handskfack, där de oftast förvarades. Det gjorde inte honom något att Idriss Semlali hade nycklarna. Han lämnade tillbaka nycklarna till Nabil El Hajjaj några dagar efter det att denne hade kommit hem. Han minns inte hur han då fick tag på nycklarna, om de låg i bilen eller om han fick dem av Idriss Semlali. Han har inte betalat någon hyra till Nabil El Hajjaj. Däremot lånade han ut sammanlagt 5 000 kr, först 3 000 kr och sen 2 000 kr, till Nabil El Hajjaj efter att denne hade kommit hem från Marocko och hade ont om pengar.

Idriss Semlali lånade Abdellah Sabirs bil av honom ganska ofta.

Det är riktigt att han och Osima Rarraki, som han brukar kalla för Sem, var i Karlstad i december 2007, och han har för sig att resan handlade om en bilaffär som Osima Rarraki funderade på att göra. Han har även för sig att han har varit med Youssef Bakhouché i Örebro vid något tillfälle. Vid båda resorna var han med som sällskap. Han har ingen minnesbild av att de vid något tillfälle träffade någon viss person. Det kan även stämma att han vid något tillfälle har skjutsat Youssef Bakhouché och Osima Rarraki till Skavsta flygplats.

Telefonsamtalen mellan honom och Idriss Semlali har varit vanliga sociala samtal och inte handlat om narkotika. Han kan inte redogöra för detaljerna i telefonsamtalen, och han kommer inte ihåg vad det är som han och Idriss Semlali pratar om när han säger "till och med jag vet inte vad som ska hända".

Det är riktigt att han den 1 september som en väntjänst åt Idriss Semlali ringde till en kamrat vid namn Peter för att be denne att hjälpa till att hyra en bil åt Idriss Sem-

lali, som behövde bilen för att utföra något åt sin mamma. Han tror att han träffade Peter i stan och att denne försökte en hyra bil på någon bensinmack. Idriss Semlali var med vid det tillfället. Han kände inte till att Mohamed Kharraki senare hyrde en bil på Statoil i Solna åt Idriss Semlali.

Han införskaffade den 20 september lite ”röka”, cirka fem gram, åt sig och sin kusin Fouad. Det var den narkotikan som togs i beslag hos honom. När han i samtal med Fouad säger att han skulle ”dubbelkolla” avsåg han att han skulle kontrollera om han kunde köpa en mindre mängd cannabis.

Det är riktigt att han kände till att det växlades pengar i Holland genom en person som Osima Rarraki kände. Han tror att det handlade om 150 000 kr, som hans pappa skulle växla i Holland. Han kände inte till att det var Abbe Sabirs pengar som skulle växlas. Han var inte direkt involverad i växlingen men han blev inblandad som någon form av mellanhand. Han fick ta mot samtal från båda sidorna i växlingsaffären. När det i samtalen talas om grejer avses det pengar. Det är möjligt att han sagt att han inte behövde telefonnumret men det var inte så att han inte ville att numret skulle nämnas i telefonen. Han vet inte vem kuadri är, och han känner inte till om någon växling kom till stånd. Han kommer inte ihåg varför han i telefonsamtalen pratar om böcker, och han har ingen aning om vad som menas med det. Han utgår från att det handlat om det som sägs, nämligen pengar och böcker. Han är säker på att det inte handlade om narkotika.

Det är riktigt att han den 1 april åkte till Abbe Sabir, som då var i Spanien. När det i samtal sägs ”har grabbarna gett dig papper, ta med dem i så fall” menas att han skulle ta med sig några hyrespapper. Det var inte fråga om pengar.

Han träffade den 14 augusti en man i Bredäng för att hämta något för Abbe Sabirs räkning. Han minns inte vad det var fråga om för något. Abbe Sabir kunde själv inte hämta föremålet, eftersom han åkte till Holland samma dag.

Han blev den 27 augusti uppringd av en person vars namn han inte vill nämna. Personen, som är en bekant till honom och Abbe Sabir, frågade efter Abbe Sabir. Denne är en tjuv och brukar alltid säga att man ska vara försiktig. Personen sa vid samtalet åt honom att komma hem till denne och att han skulle vara försiktig. Han kommer inte ihåg varför han skulle göra det.

Han har endast en reservtelefon, som han brukar ha med sig på jobbet och vars nummer han brukar lämna ut till sådana personer som han träffar på krogen. Den telefonen brukar han inte använda i andra sammanhang. Det har hänt att han har tappat bort sin telefon. Vid sådana tillfällen har han passat på att skaffa sig ett nytt abonnemang.

Karin Grafström:

Det har i utlåtandet (s. 219 i huvudprotokoll A) lagts fram två slutsatser, vilket beror på att materialet (inom beslaget BG46-7-08), som utgörs av stickprov, inte är helt homogent. Frågan om allt inom punkten kommer från samma parti måste därför lämnas öppen. Det är inte så vanligt förekommande att så sker, men det händer.

Johannes Edlund:

Han såg den 18 april 2008 på Arlanda flygplats att Michel Melki och en annan person träffade Youssef Bakhouche.

Han hade den 3 maj på Glädjens trafikplats som uppgift att kontrollera lastbilen. Han såg, uppskattningsvis 20-25 minuter efter det att en bil hade varit framme vid lastbilen, bromsljus från en personbil invid lastbilen. Han förflyttade sig närmare lastbilen. När han kom fram, fanns det inte någon bil kvar på platsen bredvid lastbilen. Han kan inte säga om det då skedde någon leverans, men det skulle det ha kunnat ha gjort. Han var kvar på platsen fram till omkring klockan 02. Lastbilen stod

under den tiden kvar på platsen. Han tror att han var den enda av spanarna som var kvar så länge.

Ann-Sofia Jonsson:

Hon deltog under natten mot den 4 maj i spaningsarbetet mot Abdelkader Bouba-kraoui, och hon befann sig vid Rotebro när hon observerade två bilar – varav den ena var en Golf och fördes av Abdelkader Boubakraoui – som föreföll samköra. Golfen stoppades senare. Det påträffades då i bilen narkotika i åtminstone en låda, som var tung och cirka 50 x 20 x 20 centimeter stor. Det är möjligt att det var fråga om två lådor, som hon har uppgett tidigare. Det kommer hon dock inte ihåg i dag. Narkotikan togs i beslag. De hade ingen möjlighet att stoppa den andra bilen.

Hon såg den 12 september i Fruängen att Idriss Semlali kom gående tillsammans med en man och att de senare delade på sig. Idriss Semlali gick därefter tillbaka mot Fruängens centrum medan mannen gick in i ett skogsparti i anslutning till en skola. Mannen hade, när han kom ut ur skogspartiet, en plastpåse i handen. Han åkte därefter till Bredäng. Hon hade före iakttagelsen via radion fått information på att Idriss Semlali tidigare skulle ha burit på en likadan plastpåse när han gick in i området i närheten av skolan och att skulle ha varit tomhänt när han kom ut därifrån. Enligt hennes uppfattning var både Idriss Semlali och mannen vaksamma.

Peter Cedermark:

Han såg den 3 maj när den holländska lastbilen kom till Glädjens trafikplats och att den parkerade på Truckvägen. En stund dessförinnan hade en likadan lastbil passerat förbi området en stund tidigare i riktning mot Rosersberg. Han kan inte säga att det var fråga om samma bil eftersom han inte såg registreringsnumret vid första tillfället. Han såg även att en Citroën, som de förväntade sig skulle vara där, och en Golf kom till platsen. Han fick via radion information om att Golfen stannade bred-

vid lastbilen och att bägge personbilarna därefter lämnade platsen samtidigt. Han kunde från sin position inte se att det lämnats över något från lastbilen till Golfen. Han stannade kvar i området en stund efter det att lastbilschauffören hade lagt sig för att sova. Han gjorde då inte några iakttagelser som är av intresse i detta sammanhang.

Zizzie Larsson:

Hon såg den 31 maj att en holländsk lastbil parkerade på Truckvägen, att lastbilschauffören (Martijn Geers, tingsrättens anmärkning) gick till McDonald´s där han träffade en okänd man, som var klädd i målarkläder, att männen tillsammans åkte till lastbilen i mannens Caddy och att mannen där öppnade Caddyns bakdörrar varefter han lastade in en brun och fyra vita kartonger, som var i storlek av en kartong med kopieringspapper och såg tunga ut, en i taget i bilen. Hon såg inte vem det var som öppnade luckan till lastbilens lastutrymme. Därefter tog mannen och chauffören varandra i hand varefter de skiljdes åt. Föraren av Caddyn greps därefter. Det visade sig vara Abdelkader Boubakraoui. Det påträffades då narkotika i bilen. Lastbilschauffören åkte vidare till S-Blommor i Vallentuna. Lastbilssekipaget kom senare tillbaka. Det parkerades då lite längre ner mot McDonald´s. Hon kunde senare på ett avstånd om cirka 10-20 meter i kikare se att en liten "Cheva" och parkerade bakom lastbilen, att en person, som senare identifierades som Michel Melki, och lastbilschauffören stod och pratade med varandra och att Michel Melki lämnade över en vit påse till lastbilschauffören. Hon uppfattade männen som nervösa, eftersom de inte hade något avslappnat kroppsspråk och då de tittade sig omkring. Efter några minuter lämnade Michel Melki platsen och åkte till sin bostad i Märsta.

Roger Engström:

Han såg den 31 maj att en person i målarbyxor, som senare visade sig vara Abdelkader Boubakraoui, satt inne på McDonald´s. Denne verkade nervös. Efter en stund

kom den Hollandsregistrerade lastbilen till Truckvägen. Han såg att chauffören (Martijn Geers, tingsrättens anmärkning) höll på med sin mobiltelefon; han uppfattade det som att denne skickade några SMS och ringde något samtal. Därefter gick chauffören in på McDonald´s för att sedan gå ut igen utan att ha handlat något. Abdelkader Boubakraoui och lastbilschauffören åkte därefter i den förres Caddy till lastbilen. Han fick via radion höra att det där lastades över bruna och vita kartonger från lastbilen till Caddyn. Han såg inte hur detta gick till. Han följde sedan efter Caddyn till Häggvik. Där greps Abdelkader Boubakraoui. Det påträffades då narkotika i bilen. Han var inte med vid gripandet. Han återvände till Glädjens trafikplats, eftersom lastbilen fanns kvar där. Efter en stund kom en för polisen känd bil in på området. Mannen i bilen, som han senare fick reda på hette Michel Melki, sammanträffade därefter med lastbilschauffören. Han följde sedan efter Michel Melki till dennes bostad i Märsta.

Magnus Besseling:

Han befann sig den 16 juni på Hallonbergsplan för att leta efter personer som var intressant i spaningsarbetet. Han fick då se att Youssef Bakhouche och Michel Melki stod bland bilarna på parkeringsplatsen och pratade med varandra. Han vet inte hur länge de hade stått på platsen innan han upptäckte dem. Han såg dem stå och prata med varandra under högst fem minuter. Han kunde inte höra vad de sa till varandra. Youssef Bakhouche körde därefter från platsen i en Nissan medan Michel Melki lämnade platsen gående.

Tomas Jönsson:

Han såg den 6 augusti att Idriss Semlali gick in genom en port på baksidan av en fastighet på Timmermansgatan 19 och att denne senare kom ut på framsidan av fastigheten. Idriss Semlali bar då på en svart axelremsväska märkt Stadium. Idriss Semlali åkte tunnelbanan till Örnbergs tunnelbanestation. Han kunde senare se att

Idriss Semlali, som då inte hade någon väska, sammanträffade med en person i röd tröja. En stund senare såg han att Idriss Semlali kom springande med väskan runt hörnet till ett hus och att denne sprang vidare över Örnbergsvägen. Idriss Semlali återvände senare tomhänt. Han åkte därefter tunnelbanan in mot city.

Han såg därefter den 13 augusti att Idriss Semlali, som bar på en ryggsäck, gick in i genom en port på Förskottsvägen. Efter ett par minuter kom Idriss Semlali ut igen. Ryggsäcken såg då mer välfylld ut än vad den hade gjort tidigare. Han utgick därför från att denne hade hämtat någonting i förrådet. Han tappade sedan bort Idriss Semlali vid Liljeholmens tunnelbanestation.

Han kunde den 3 september se att Idriss Semlali satte sig i en Volkswagen Golf, som var uppställd på Förskottsvägen, och att denne körde från platsen. Han följde efter denne till Elsa Borgs gata. Där bar Idriss Semlali in väskor i fastigheten via baksidan. Denne lämnade därefter platsen. Han kunde senare, efter det att han hade fått tag på nyckeln till fastigheten, konstatera att det stod i vart fall fyra svarta väskor märkta Stadium på golvet rakt innanför dörren i ett av förråden. Han har ingen aning om det innan avfärden från Förskottsvägen gjordes någon husrannsakan i Golfen.

Han såg den 5 september att Idriss Semlali, som bar på en bag märkt Stadium, kom gående i Fruängen. Idriss Semlali försvann in mellan församlingshemmet och kyrkan. Han kunde senare se att Idriss Semlali, som då var utan väska, gick i riktning mot tunnelbanan. Han gick då tillbaka till den plats där han hade förlorat ögonkontakten med Idriss Semlali. Där hittade han i en häck vid församlingshemmet en likadan väska som han tidigare hade sett Idriss Semlali bära på. Han höll sedan väskan under uppsikt. En stund senare kom Idriss Semlali tillsammans med en för honom okänd man. Männan gick fram till väskan och öppnade den. Han kunde se att någon form av utbyte skedde, men han kunde inte se vad det var som lämnades över, varken till färg eller till form. Den okände mannen gick sedan iväg med en

medhavd ryggsäck medan Idriss Semlali återvände med Stadiumväskan till förrådet på Elsa Borgs gata.

Johan Palmgren:

Han såg den 6 augusti att Idriss Semlali parkerade en Volvo i närheten av den bakre entrén till Timmermansgatan 19, att denne gick in i fastigheten med nyckel, att denne kom ut igen med två så kallade pjäxväskor märkta Stadium, att denne gick in i fastigheten, att denne kom ut med ytterligare en likadan pjäxväska och en större svart sportbag, att denne lastade in samtliga väskor i Volvons bagageutrymme och att denne hämtade ytterligare en svart sportbag, som han lastade in i Volvons baksäte. Han upplevde det som att pjäxväskorna var tunga, eftersom Idriss Semlali var tvungen att ta i med båda händerna när han lyfte väskorna och då det såg ansträngande ut för Idriss Semlali när han lyfte av väskorna från axeln. Idriss Semlali körde därefter till Förskottsvägen. En stund senare kom Idriss Semlali ut ur fastigheten. Denne hade då inga väskor med sig. Han gick senare till källaren. Där kunde han genom ett hål i den övre delen av dörren till ett med hänglås låst källarförråden med användande av en ficklampa se att det stod fem väskor, som liknade den som han tidigare hade sett Idriss Semlali bära till och placera i Volvon, samlade innanför dörren.

Jan Eriksson:

Han följde den 20 augusti efter Abbe Sabir när denne gick mot Solna pendeltågsstation. Där mötte Abbe Sabir på en gångväg en man, som var klädd i vita kläder. Det fanns i det skedet inte någon annan person i närheten. Männen gick cirka tio minuter senare tillsammans upp mot Gårdsvägen. Där delade de på sig varefter Abbe Sabir gick mot sin bostad på Ballongvägen. Mannen i vitt iaktogs senare i en silverfärgad Golf vid McDonald's i Solna centrum. Den bilen tappades därefter bort.

Han befann sig den 21 augusti på Örnbergs tunnelbanestation med anledning av att en väska, som misstänktes innehöll narkotika, hade lämnats över i Axelsberg till en man. Han fick på perrongen se mannen med väskan. Det var fråga om samma person som han dagen innan hade sett Abbe Sabir träffa i Solna. Mannen, som var klädd i vit tröja, jeans och solglasögon, klev på ett tåg som gick in mot Stockholms centrum. Denne klev av vid Aspuddens tunnelbanestation. Mannen gick fram till och klev in i en silverfärgad Golf; det var fråga om samma bil som han hade iakttagit dagen innan i Solna centrum.

Toivo Purontaka:

Han kunde den 21 augusti se att Idriss Semlali kom ut från den i spaningsarbetet intressanta fastigheten på Förskottsvägen och att denne bar på en gråaktig väska. Han följde efter Idriss Semlali, som gick först längs en gångväg och sedan till tunnelbanestationen. Några kollegor tog över spaningen medan han begav sig till Axelsbergs tunnelbanestation. Kollegorna tappade emellertid bort Idriss Semlali. Han kunde i Axelsberg se att Idriss Semlali gick på perrongen utan den väska som denne tidigare hade burit på. En stund därefter kom en man gående. Denne bar på en likadan väska som han tidigare hade sett Idriss Semlali bära på. Mannen, som verkade väldigt vaksam, satte sig på en bänk och tittade sig omkring. Denne klev därefter på ett tåg, som gick mot Stockholms city. Det gjorde även han. Mannen klev av vid nästa station. Denne körde därefter från platsen i en personbil. Mannen, som senare identifierades som Levent Korkmaz, greps senare. Han var själv med vid gripandet, och han kunde då konstatera att det var rätt person som hade gripits. Det påträffades vid gripandet 4 955 gram cannabis i väskan.

Han befann sig den 1 september inne i Statoils butikslokal i Solna med anledning av att det fanns information om att Idriss Semlali skulle komma dit. Han såg när Idriss Semlali och en annan man kom in i butiken, och han hörde att de diskuterade hyra av en bil för tre eller fyra dagar med en av butikspersonalen. Idriss Semlali och den

andre mannen körde sedan från platsen i en hyrbil. Idriss Semlali sammanträffade därefter med någon i en annan bil längre upp mot Solna centrum. Hyrbilen ställdes sedan upp på Förskottsvägen.

Nabil El Hajjaj:

Han hyrde lägenheten på Timmermansgatan i andra hand. Under förra sommaren var han cirka en månad i Marocko. Han frågade inför avresan Zakaria Sabir, som arbetar i närheten, om denne kunde ta hand om lägenheten under hans bortovaro. Det var på hans initiativ som frågan kom upp. Han tänkte att det kunde vara bra för Zakaria Sabir att kunna sova där. Zakaria Sabir skjutsade honom inför avresan till flygplatsen. Han tror att han i samband därmed gav nyklarna till Zakaria Sabir. Han fick efter hemkomsten inte tag på Zakaria Sabir, trots att han sökte denne direkt och via Idriss Semlali. Han fick istället söka upp sin hyresvärd för att få dennes nycklar. Han tror att han fick tillbaka nycklarna från Zakaria Sabir senare samma dag eller någon dag därefter. Han vet inte om Zakaria Sabir övernattat i lägenheten, som såg likadan ut som när han lämnade den. Det var ingen annan än Zakaria Sabir som hade tillgång till lägenheten, och han skulle inte ha tillåtit denne att låna ut bostaden om han hade fått en sådan fråga. Det var aldrig tal om att han skulle få någon ersättning för det att Zakaria Sabir fick disponera bostaden. Senare fick han dock 3 000 kr av Zakaria Sabir som en symbolisk grej, eftersom de var vänner och han hade dåligt med pengar efter resan. Han uppfattade pengarna som en gåva, men det kan vara så att Zakaria Sabir förväntade sig att få tillbaka pengarna. Han har inte gett denne några pengar.

Robin Eriksson:

Idriss Semlali, som är en tidigare arbetskamrat till honom, frågade under sommaren förra året om denne fick låna det förråd som hörde till den lägenhet som han hyrde på Elsa Borgs gata för att han behövde en plats att förvara sina saker. Han gick till

slut med på att hyra ut förrådet under en kortare tid, kanske ett par – tre veckor, mot att han fick en månadshyra för bostaden, eftersom han själv inte hade särskilt många saker där. Idriss Semlali berättade inte vad det var fråga om för föremål som denne skulle förvara i förrådet. Han och Idriss Semlali gick tillsammans till förrådet. Där gav han Idriss Semlali en av de två förrådsnycklar som han disponerade. Den andra nyckeln förvarade han i bostaden. Han var inte med när Idriss Semlali flyttade in sina saker, och han vet därför inte något om vad det var för föremål som denne förvarade där. Han var vid något tillfälle utanför förrådet för att se om Idriss Semlali hade kvar sina saker. Han kunde då från en position utanför förrådsdörren se att det stod minst en mörk väska i förrådet. Han har inte varit i kontakt med Idriss Semlali efter det att denne fick tillgång till nycklarna. Han blev chockad och orolig när han blev hämtad av polis. Han hade absolut ingen del i det narkotikaparti som beslagtogs i förrådet. Han fick aldrig några pengar.

Tingsrätten gör följande bedömning.

Tingsrätten gör inledningsvis samma bedömning i fråga om Youssef Bakhouché och Jamal Boudas inblandning i den nu aktuella narkotikahandlingen som den som tidigare redovisats i fråga om Abbe Sabir under åtalspunkten 2. Utredningen är även i fråga om såväl Youssef Bakhouché och Jamal Bouda som Abbe Sabir så robust att det går att säga att de samtliga har varit involverade i och haft betydande roller i en omfattande och organiserad verksamhet i fråga om att föra in betydande mängder narkotika till Sverige och att här avyttra den. Det saknas, som tidigare sagts i fråga om Abbe Sabir, anledning att spekulera i vilken roll Jamal Bouda och Youssef Bakhouché har haft i den organiserade verksamheten. Det räcker för tingsrätten att konstatera att Jamal Boudas, Youssef Bakhouchés och Abbe Sabirs roller har varit väsentliga och centrala för verksamheten.

Tingsrätten finner att det genom uppgifterna i telefonavlyssningsmaterialet och om det beslagtagna cannabispreparatet sammantagna med Martijn Geers egna uppgifter

och vad som i övrigt kommit fram i målet är bevisat med tillräcklig grad av säkerhet att Jamal Bouda i Holland i tiden före den 2 maj förra året har medverkat till att skaffa fram en större mängd cannabis som delvis skulle förvärfvas av Youssef Bakhouche och Abbe Sabir, att han har lämnat över narkotikapartiet till Martijn Geers med instruktion om att partiet skulle levereras till två olika personer, att Martijn Geers har transporterat partiet via Helsingborg till Glädjens trafikplats i Upplands Väsby dit han anlände under natten mot den 4 maj och att Martijn Geers där har lämnat över först 54 898 gram cannabis till Abdelkader Boubakraoui och därefter en större mängd cannabis till en oidentifierad person. Det går enligt tingsrättens mening inte att dra någon annan slutsats av det som framgår av telefonavlyssningsmaterialet – särskilt uppgifterna om de penningssummor som där nämns – än att mängden av den narkotika som lämnades över till den andre personen uppgick till cirka 100 kilogram och att den kom att disponeras av Youssef Bakhouche och Abbe Sabir.

Martijn Geers har velat göra gällande att han inte kände till att leveransen innehöll mer än 25 kilogram. Tingsrätten har svårt att ta till sig detta resonemang. Det går enligt tingsrätten att utesluta möjligheten att, som det nu är fråga om, en yrkeschaufför, som är van att i sitt arbete hantera vikter och som även burit narkotikapartiet, skulle kunna undgå att märka att partiet vägde väsentligen mycket mer än 25 kilogram. Invändningen kan inte uppfattas på annat sätt än som ett försök att begränsa det egna ansvaret. Martijn Geers måste, även om han inte insett den exakta mängden, ha insett att sannolikheten (risken) för att narkotikans vikt uppgick till den verkliga vikten var så hög (mycket hög) att det finns en presumtion för att han har haft uppsåt till viktomständigheten. Det har inte kommit fram någon omständighet som talar mot att Martijn Geers har varit likgiltig. Martijn Geers har således haft uppsåt till hela narkotikapartiet.

De tilltalade ska därmed dömas för följande hantering, Jamal Bouda för delaktighet i införseln av hela narkotikapartiet till Sverige, Martijn Geers för införseln av nar-

kotikapartiet till Sverige och för transporten till Upplands Väsby samt Youssef Bakhouche och Abbe Sabir för delaktighet i införseln och förvärvet av cirka 100 kilogram och den hantering och överlåtelse som därefter skett av detta parti. Tingsrätten återkommer till hur den ser på hanteringen och överlåtelsen när den behandlar åtalen mot Idriss Semlali och Zakaria Sabir. Det som de tilltalade i denna del har gjort sig skyldiga till är att bedöma som, i fråga om Jamal Bouda narkotikasmuggling, vad gäller Martijn Geers narkotikasmuggling och narkotikabrott och beträffande Youssef Bakhouche och Abbe Sabir narkotikasmuggling och narkotikabrott. Brotten är med hänsyn till att de har utgjort led i en organiserad verksamhet och avsett en större mängd narkotika att bedöma som grova.

Det är vidare genom uppgifterna i telefonavlyssningsmaterialet och om det beslagtagna cannabispreparatet sammantagna med Martijn Geers egna uppgifter och vad som i övrigt kommit fram i målet bevisat med tillräcklig grad av säkerhet att Jamal Bouda i Holland i tiden mellan den 4 – 30 maj har medverkat till att skaffa fram ytterligare 97 864 gram cannabis, att han har lämnat över narkotikapartiet till Martijn Geers, att denne har transporterat narkotikapartiet via Helsingborg till Glädjens trafikplats i Upplands Väsby dit han anlände under natten mot den 31 maj, att Martijn Geers där har lämnat över narkotikan till Franco Yousef och att Michel Melki har lämnat över en summa pengar som avsåg den leverans som ägde rum i början av månaden till Martijn Geers, som vid ett senare tillfälle lämnade över pengarna till en person som stod Jamal Bouda nära. Tingsrätten gör i denna del samma bedömning vad gäller Martijn Geers insikt i fråga om mängden narkotika som den som redovisats i fråga om den leverans som ägde rum i början av maj.

Frågan är hur Michel Melkis handlande ska bedömas, det vill säga om det ska bedömas som, vilket åklagaren gjort gällande, köp (förvärv) av en del av det narkotikaparti som Youssef Bakhouche och Abbe Sabir kom att förvärva i början av maj eller ett överlämnande (befordran) av pengar som är hänförliga till den narkotikahanteringen (befordran av vederlag). Det är tveklöst så att det, om handlandet ska

bedömas som ett överlämnande av narkotikapengar, är fråga om ett handlande som avsett, det vill säga varit ägnat, att främja narkotikahandel. Åklagarens hypotes att Michel Melki har köpt en del av partiet förefaller vila på god grund. Det finns flera omständigheter som är besvärande för Michel Melki och som talar för att han har varit inblandad i narkotikahandlingen. Som exempel på sådana omständigheter kan nämnas att han dagen innan pengarna överlämnades vid Glädjens trafikplats tog ut 200 000 kr från sitt bankkonto, att han har förekommit vid något telefonsamtal som otvetydigt har handlat om narkotikahandling och att han har medverkat vid någon resa till Holland vid vilken narkotikahandling tveklöst har diskuterats. Den förklaring till penninguttaget som Michel Melki har lämnat är dock inte motbevisad och den kan inte lämnas utan avseende. De övriga omständigheterna är inte tillräckliga för att det ska gå att säga att det är ställt utom rimligt tvivel att Michel Melki har gjort sig skyldig till påstått förvärvsbrott. Den utredning som tingsrätten har tillgång till är inte tillräcklig för att det ska gå att säga att Michel Melki insåg att han lämnade över en bestämd summa narkotikapengar till Martijn Geers. Det som har kommit fram i fråga om den bekantskap som varit mellan Michel Melkis och främst Youssef Bakhouché och Abbe Sabir och den vetskap som han haft om deras förhållanden samt omständigheterna i samband med att uppdraget lämnades och därefter genomfördes leder tingsrätten fram till de slutsatserna att Michel Melki har varit medveten om att det fanns en avsevärd risk för att de pengar som han skulle lämna över till en lastbilschaufför för vidarebefordran till Holland avsåg narkotikahandling och att han har förhållit sig likgiltig till att så kunde vara fallet. Det är således styrkt att han har handlat med uppsåt att befordra vederlag för narkotika.

De tilltalade ska därmed dömas för följande handling, Jamal Bouda för delaktighet i införseln av narkotikapartiet till Sverige, Martijn Geers för införseln av narkotikapartiet till Sverige och för transporten till Upplands Väsby och Michel Melki för överlämnandet av narkotikavederlaget avseende den tidigare leveransen. Det som de tilltalade i denna del har gjort sig skyldiga till är att bedöma som, i fråga om Jamal Bouda narkotikasmuggling, vad gäller Martijn Geers narkotikasmuggling och

narkotikabrott och beträffande Michel Melki narkotikabrott. Brotten är av samma skäl som nämnts i fråga om leveransen i början av maj att bedöma som grova.

Tingsrätten har tidigare funnit att Youssef Bakhouche och Abbe Sabir förvärvade 100 kilogram cannabis i början av maj. Det framgår av det som har kommit fram i fråga om det spaningsarbete som förekommit i form av telefonavlyssning, kameraövervakning och fysisk spaning och de tekniska undersökningar som gjorts efter de olika gripanden som förevarit entydigt att det var Idriss Semlali som därefter och fram till gripandet huvudsakligen hanterade narkotikapartiet genom att flytta det mellan de olika påstådda förvaringsplatserna och att överlåta en del av det till andra personer. Det är genom Idriss Semlalis egna uppgifter sammantagna med vad som i övrigt kommit fram i fråga om överlåtelser bevisat att han har överlåtit påstådda mängder narkotika till Levent Korkmaz och Dejan Bacic. Det som Idriss Semlali har gjort sig skyldig till är att bedöma som narkotikabrott, som av samma skäl som tidigare nämnts är att bedöma som grovt.

Det saknas anledning att döma Youssef Bakhouche och Abbe Sabir särskilt för denna hantering.

Det är ostridigt och utrett att Zakaria Sabir har låtit Idriss Semlali få tillgång till Nabil El Hajjajs bostad på Timmermansgatan. Frågan är om Zakaria Sabir vid utlåningen varit medveten om att Idriss Semlali där skulle förvara cannabis. Tingsrätten har tidigare i samband med att åtalspunkten 1 behandlades uttalat att det finns mycket som talar för att Zakaria Sabir har varit mer involverad i narkotikahandlingen än vad han har velat gå med på. Det finns även i detta fall ett antal omständigheter som är besvärande för Zakaria Sabir och som talar för att han har gjort sig skyldig till påstådd brottslighet. Det går emellertid inte heller i detta fall att utesluta möjligheten att Zakaria Sabir har varit omedveten om vad som skulle förvaras i lägenheten. Det går därmed inte att säga att det är ställt utom rimligt tvivel att Zakaria

Sabir har gjort sig skyldig till påstått narkotikabrott. Åtalet mot honom ska därmed ogillas.

Åtalspunkten 5 i bilaga 1

Youssef Bakhouche, Abbe Sabir och Jamal Bouda har förnekat det som de har åtalats för.

Hendrikus van Os har erkänt att han på uppdrag av annan person än de som är åtalade i målet har transporterat det narkotikaparti som nämns i gärningsbeskrivningen. Han har underkastat sig ansvar för grov narkotikasmuggling och grovt narkotikabrott i fråga om motsvarande mängd cannabis. Han har i den delen framhållit att han saknat insikt om att han transporterade amfetamin utan att han trodde att det var fråga om cannabis.

Magnus Johansson har erkänt att han har transporterat narkotikan. Han har bestritt ansvar för brott och invänt att han inte insåg att hon transporterade narkotika.

Youssef Bakhouche, Abbe Sabir, Hendrikus van Os, Jamal Bouda och Magnus Johansson har hörts, och vittnesförhör har hållits med förhör med inspektörerna Ingvar Bodin, Jan Eriksson, Roger Engström och Magnus Larsson, som ingick i spaningsarbetet mot de tilltalade under tiden den 18 – 20 september 2008, och med Björn Stiller, som arbetar vid GEAB ThePhoneHouse. Jan Eriksson, Roger Engström och Björn Stiller har hörts per telefon. Viss skriftlig bevisning, däribland fotografier, telefonlistor och telefonavlyssningsmaterial har lästs, spelats och/eller visats upp. De hörda personernas uppgifter sammanfattas nedan.

Hendrikus van Os:

Han, som sedan flera år tillbaka har ekonomiska problem och även lånat pengar av

sin arbetsgivare, blev under förra året tillfrågad av arbetsgivaren om han kunde tänka sig att transportera narkotika i form av ”soft drugs”. Han sa först nej ett par gånger, men under sommaren accepterade han att göra det som han blev tillfrågad om. Han transporterade därefter narkotika vid tre tillfällen, en gång till Helsingborg, en gång till Köpenhamn och så den nu aktuella transporten. Han fick för de första två resorna 1 500 euro och 3 000 euro, och han skulle för septemberresan få 3 000 euro. Han vet inte hur mycket narkotika han transporterade vid de olika resorna, och han tror att anledningen till att ersättningen ökade efter den första resan var att det då var fråga om en större mängd narkotika än vid den första resan. Han hade inför de två första resorna endast kontakt med arbetsgivaren.

Han blev inför septemberresan uppringd av en annan person, och han träffade denne den 18 september. Mannen, som var skäggig och hade mörkt hår och som han vid en fotokonfrontation pekade ut som Mohamed El Mansouri, sa inte särskilt mycket. Det var dock tydligt att det handlade om narkotika. Han fick vid tillfället en mobiltelefon, som de skulle använda vid de tillfällen då de behövde ha kontakt med varandra. Han fick även en papperslapp på vilken det stod Truckvägen 20 McDonald´s, och mannen sa att platsen skulle ligga på väg mot Uppsala. Mannen sa även att mottagaren av narkotikan skulle stå med en väska utanför McDonald´s.

Han lastade lastbilen med blommor den 19 september, Narkotikan, som var förpackad i två kartongen, fanns då i bilen. Han påbörjade därefter färden mot Sverige. Han hade under färden en regelbunden kontakt med mannen via SMS och telefonsamtal. Han kom till Stockholm omkring klockan 18. Han åkte därefter – efter det att han hade varit och lossat växter vid Årsta partihallar och där tagit emot pengar från kunder – i riktning mot den leveransplats som han hade fått från mannen i Holland före avresan, nämligen Upplands Väsby och Glädjens trafikplats. Han hittade först inte dit, eftersom han hade lagt in Stockholm i stället för Upplands Väsby i GPS:en. När han hade hittat rätt, parkerade han lastbilen på Truckvägen. Han gick sedan mot McDonald´s. Där träffade han en person, som han förstod var mottagaren

(Magnus Johansson, tingsrättens anmärkning). De gick sedan tillsammans till lastbilen. Där öppnade han en sidolucka på lastbilens transportdel. Han, som i det skedet bar handskar, lyfte därefter ut kartongerna med narkotika, som var placerade bakom de blommor som syns på bilderna på s. 49 i tilläggsprotokoll 1. Han öppnade sedan kartongerna. Han kunde då se att det i kartongerna låg två väskor och ett antal lösa förpackningar. Mottagaren tog därefter ut innehållet, varefter denne placerade förpackningarna och den ena väskan i den medhavda resväskan. Den andra väskan fick inte plats i resväskan, varför mannen hängde den över ena axeln. Han tänkte inte på om mottagaren hade handskar på sig. Han stod i det skedet cirka en meter ifrån kartongerna. Mottagaren lämnade därefter platsen. Han placerade kartongerna i lastbilen var han åkte från platsen. Han såg därför inte vad mottagaren gjorde med väskorna. Han kontaktade därefter uppdragsgivaren i Holland och meddelade att allt hade gått bra. Han slängde sedan telefonen, eftersom han inte hade behov av den längre och då han ville göra sig av med eventuellt bevismaterial. Det var ingen som sagt åt honom att göra det utan det gjorde han på eget bevåg. Han blev sedan gripen vid Årsta partihallar.

Han har ingen uppfattning om hur mycket kartongerna vägde, och han tänkte inte på om de var tunga eller inte. Han fick ingen information om narkotikan, utan han utgick från den uppgift som arbetsgivaren tidigare hade lämnat, nämligen att det skulle vara fråga om soft drugs, vilket han uppfattade som cannabis. Han litade på arbetsgivaren och ansåg sig inte ha någon anledning att ifrågasätta den uppgiften. Han kontrollerade därför inte kartongerna. Han skulle inte ha levererat narkotikan om han hade insett att det var fråga om så kallade hard drugs.

Han vet inte om det fanns kartonger i bilen, som han inte kände till och som skulle ha kunnat ha lossats i Årsta utan hans kännedom.

Han har inte haft någon kontakt med de andra tilltalade i målet.

Det kan stämma att han under förundersökningen berättade att han inte kom ihåg vem det var som placerade narkotikan i resväskan (se sid. 470 i förundersökningsprotokollet 7:A).

Jamal Bouda:

Han vill inte göra några andra kommentarer i fråga om det som påstås i detta hänseende än att det är han som pratar vid telefonsamtalen, att Abbe Sabir inte sökte kontakt med honom under den aktuella perioden, att han inte har någon uppfattning om varför Abbe Sabir reste till Holland den 14 augusti och att han aldrig har träffat denne i Holland.

Youssef Bakhouché:

Han återvände till Sverige den 22 augusti eftersom semestern var slut. Han gjorde därefter och fram till dess han greps affärer med klockor, guldkedjor och en bil. Det skrevs inte några kvitton i samband med dessa affärer.

Han talade med Jamal Bouda i telefon i stort sett dagligen. Samtalen handlade bland annat om deras gemensamma affärsverksamheter, bland annat om vapen i form av fem pistoler av märket Glock och fem stycken amerikanska vapen, som skulle levereras av en holländsk lastbilschaufför, möjligen Hendrikus van Os, till köparen av vapnen, vars namn han inte vill nämna, vid Årsta partihallar den 20 september och betalas av köparen med 2 300 euro per vapen vid Glädjens trafikplats senare under kvällen/natten. När de i telefonsamtalen talar om grejer avses vapen, och orden torra och blöta syftar på nya och gamla vapen. Ordet bruden avser den lastbilschaufför som skulle leverera vapnen, och orden solen eller månen syftar på om leveransen skulle komma på dagen eller natten. Det var han som gav köparen information om var och när vapnen skulle levereras. Dessa uppgifter fick han av Jamal Bouda.

Han vet inte hur Jamal Bouda fick tag på vapnen, och han känner inte till om köpeskillingen erlades eller inte. Däremot utgår han från att vapnen levererades. Det framgår nämligen av det samtal där Jamal Bouda säger att allt är lugnt. Han kan i och för sig inte utesluta möjligheten att det uppstod något missförstånd och att vapnen inte levererats. Han skulle för sin del i affären få 5 000 euro när vapnen var sålda.

Det är riktigt att han under förundersökningen inte nämnde denna vapenaffär och att han då berättade att samtalen handlade om markaffärer i Marocko. Han berättade då inte sanningen, eftersom han inte var misstänkt för vapenbrott.

Telefonsamtalen handlade även om tilltänkta cigarettaffärer. Det blev aldrig något av dessa affärer. Han använde vid samtalet ordet vi fast han menade ordet jag, vilket är ett sätt som han brukar prata på. "När de i detta sammanhang pratar om grejer avses cigaretter eller pengar, och det är möjligt att de även diskuterade platser där han skulle kunna ta emot cigaretter.

Det är även riktigt att han och Abbe Sabir den 18 september var vid Glädjens trafikplats. Det besöket hade ingenting med Hendrikus van Os kommande leverans att göra. Han och Abbe Sabir besökte vid tillfället Bilia för att titta på bilar. De åkte därefter till först Abbe Sabirs bostad på Ballonggatan och sedan Solna centrum. Där gick han och köpte en mobiltelefon på ThePhoneHouse för att köpa en ny telefon, som han tänkte använda vid kontakten med Jamal Bouda i anledning av den kommande vapenleveransen. Han brukar byta telefoner och SIM-kort ofta, eftersom han sysslar med olagliga affärer, dock inte med narkotika. Abbe Sabir följde inte med in i butiken utan denne gick till Stadium. De träffades senare. Han har ingen minnesbild av att han efter telefonköpet skickade något SMS med innehållet Truckvägen 20 McDonald's till Jamal Bouda.

Han besökte den 20 september restaurang Tarantino med anledning av att det där ordnades en födelsedagsfest för en av hans kamrater.

Abbe Sabir:

Han känner inte till någonting om Youssef Bakhouches vapenaffärer. Däremot har han pratat i telefon med Youssef Bakhouche om hur han skulle kunna få tag på ett vapen till en utomlands boende släkting.

Hans samtal med Osima Rarraki har handlat om cigaretter och betalning för cigaretter samt under augusti 2008 om bilaffärer. Han och Osima Rarraki har även diskuterat att köpa rabeha (viagra) för cirka 50 000 kr, men den affären blev inte av.

Han åkte till Holland den 14-15 augusti 2008 för att träffa en kusins advokat, lämna över det förfalskade passet som han hämtat i Spanien och hämta en del av pengarna för cigarettförsäljningar hos en annan kusin. Han umgicks med kusinen under vistelsen i Holland vid vilken de bland annat besökte Rotterdam där de var inne i en butik, möjligen Jamal Boudas, och köpte vatten och Utrecht där han tittade på två ädelstenar och en klocka. Under vistelsen fick han av kusinen strax under 8 000 euro. Han träffade inte Jamal Bouda under vistelsen. Han återvände till Sverige utan att ha träffat advokaten, som inte hade tid att träffa honom. Han var inte i Holland för att prova narkotika.

Han ringde efter hemkosten den 15 augusti till Osima Rarraki. De pratade då om de dåliga cigaretter som denne hade levererat samt om de pengar för cigarettförsäljningen som han hade samlat in och som skulle ta med 50 000 kr till Osima Rarraki i Marocko. Denne skulle eventuellt åka till Sverige senare.

Han umgicks från det att Ramadan började den 1 september till dess att han greps så gott som dagligen med Youssef Bakhouche. Det är möjligt att de träffades den 19 augusti. Han och Youssef Bakhouche hade vid den tiden inga affärer tillsammans.

De kom trots detta att diskutera priser och kvalitet på vapen (jfr orden den billiga och den dåliga). Han vet inte vad han och Youssef Bakhouche talade om när de sa ”Tchouga ska ge oss en meter”.

Han hade köpt en klocka för 30 000 kr av Erik Taikon, som hade tagit emot betalning med underlåtit att leverera klockan. Han låg på denne för att få klockan eller pengarna tillbaka. Det var av det skälet som han skulle träffa Erik Taikon den 18 september.

Han känner inte till var Glädjens trafikplats ligger, men han vet om att det finns en McDonald´s utmed E4:an i Upplands Väsby. Han har vid något tillfälle följt med Youssef Bakhouche till Bilia för att titta på bilar. Det är möjligt att de gjorde det den 18 september. De var inte på platsen för att kontrollera någon möjligt leveransadress. De åkte sedan till hans bostad i Solna för att han ville hämta ett baseballträ som skydd inför det kommande mötet med Erik Taikon. Han följde därefter med Youssef Bakhouche till Solna centrum. Där gick Youssef Bakhouche in i en butik medan han stod utanför att talade i telefon med Erik Taikon. Han gick därefter in i den butik i vilken Youssef Bakhouche hade gått in. Han såg inte vad det var som denne köpte där.

Han kom till restaurang Tarantino strax före klockan 20 den 20 september. Han kände då inte till någonting om att det skulle ha levererats narkotika vid Glädjens trafikplats eller vapen vid Årsta partihallar. Han och Youssef Bakhouche talade under restaurangbesöket inte om några olagligheter.

Han har ingen aning om vem den person som han uppenbarligen haft flera kontakter med under augusti och som även haft kontakt med Magnus Johanssons mobiltelefon är. Han brukar ha kontakt med väldigt många personer, och han känner inte igen personens telefonnummer.

Magnus Johansson:

Han hade en eller ett par månader innan den 20 september tagit på sig att köra en kriminell person, som låg och tryckte i en stuga cirka 20 mil från Stockholm, från gömstället till ett annat ställe. När han skulle bege sig till gömstället, var den motorcykel som han tänkte använda vid transporten stulen. Han fick då panik, eftersom han insåg att det inte skulle vara bra för honom om den förflyttningen inte blev av. Han vände sig till den enda person som han litade på. Den personen, vars namn han inte vill nämna, ställde upp och genomförde transporten. Han var därefter skyldig den personen en gentjänst.

En eller två månader därefter blev han kontaktad av personen, som ville ha gentjänsten utförd. Det handlade om att han skulle åka och hämta vapen, som han därefter skulle leverera till en person, vars namn han inte heller vill nämna. Han kommer inte ihåg om personen talade om vilken typ av vapen det var som han skulle hämta. Han litade helt på personen och han vet att denne inte sysslar med narkotika. De träffades den 20 september omkring klockan 18 vid Fridhemsplan. Han fick då en resväska och en lapp på vilken det stod en adress. Han skulle hämta vapen. Han tog en taxi till Glädjens trafikplats, varefter han ställde sig utanför McDonald's och väntade på den person som skulle komma med vapnen. Han hade inte någon Coca-Cola-flaska i handen. Han var vid tillfället påverkad av cannabis, och han rökte även cannabis på platsen. En man (Hendrikus van Os, tingsrättens anmärkning) kom så småningom fram till honom. De gick därefter tillsammans till mannens lastbil. Där tog lastbilschauffören, som bar handskar, ut två kartonger ur bilen. Han blev chockad över att kartongerna var så stora, och han såg direkt att han inte skulle få plats med innehållet i kartongerna i den medhavda resväskan. Han öppnade resväskan, varefter lastbilschauffören öppnade kartongerna och lastade över innehållet till resväskan. Han tittade inte i kartongerna och han, som inte bar handskar, rörde inte kartongerna. Han såg att lastbilschauffören placerade en mindre väska och ett antal foliepaket i resväskan. Han kunde inte se vad det var som fanns i väskorna och

foliepaketen, och han misstänkte inte att de innehöll narkotika. De kunde lika gärna ha innehållit pistoler, sprängdeg eller spränghattar. Han kände i det skedet inte på väskorna eller paketet, och han utgick från att det sammanlagt rörde sig om i vart fall 15 pistoler. En väska fick inte plats i resväskan. Den tog han över axeln. Han kunde känna att väskans innehåll var hårt, och det fanns ingen anledning för honom att misstänka att den skulle innehålla något annat än vapen. Han gick sedan en kortare sträcka från lastbilen. Där ställde han sig och rökte en cigarett och ringde efter en taxi. Han lastade in väskorna i bagageluckan av den taxibil som hade kommit från platsen. Taxichauffören började därefter köra från platsen. Han hann inte säga till denne till vilken plats han ville bli körd innan polisen stoppade bilen och grep honom.

Anledningen till att han i det förhör som finns på s. 407 i förundersökningsprotokollet 7:A berättade att han inte mindes vem det var som stoppade föremålen i resväskan var att han inte ville prata om vad någon annan hade gjort.

Han känner inte igen någon av de andra tilltalade i målet.

Det är riktigt att han brukade använda den telefon vars nummer slutade på 7123. Han kan inte uttala sig i fråga om vem den person som kontaktade honom inför vapenleveransen. Han minns att han vid ett tillfälle blev uppringd av en man som talade ett främmande språk, som han inte förstod. Det är möjligt att han senare ringde upp det numret för att kontrollera vem det var som hade ringt honom. Han blev under dagen uppringd av en kamrat, vars namn han inte vill lämna. Denne ringde från den aktuella telefonkiosken.

Han var väl medveten om att han begick en kriminell handling, och han tänkte att han för sitt deltagande riskerade ett fängelsestraff om högst ett och ett halvt år. Det var han beredd att riskera för den väntjänst som han hade fått utförd. Han hade ald-

rig ställt upp på om han hade insett att han riskerade ett fängelsestraff om fem år eller mer.

Ingvar Bodin:

Han blev den 18 september beordrad till Edsberg med anledning av att Abbe Sabir och Youssef Bakhouche befann sig på en bilverkstad där. Han kunde sedan se att den bil i vilken Youssef Bakhouche och Abbe Sabir körde minst ett och ett halvt varv i rondellen i Häggvik, att bilen fördes ut på E4:anoch att den därefter stannade till för att låta bilar köra förbi. Han uppfattade beteenden på så sätt att Youssef Bakhouche och Abbe Sabir ville kontrollera att de inte var förföljda. Han tappade ögonkontakten med deras bil efter en stund, men andra spanare kunde senare iaktta den vid Glädjens trafikplats. Abbe Sabir och Youssef Bakhouche gick där in på Bilia. De lämnade Bilia efter cirka fem minuter, varefter de åkte till först Abbe Sabirs bostad på Ballongvägen och sedan Solna centrum. Där såg han dem komma ut tillsammans från butiken ThePhoneHouse. Youssef Bakhouche bar då på en gul mobiltelefonkartong. Han gick in i butiken och pratade med en ur personalen (Björn Stiller, tingsrättens anmärkning). Denne sa att han kände igen köparen.

Jan Eriksson:

Han såg den 18 september att Abbe Sabir och Youssef Bakhouche körde mot Solna centrum, att de parkerade vid Råsunda fotbollsstadion och att de tillsammans gick in i Solna centrum. Han fick en stund senare syn på dem när de precis kom ut från butiken ThePhoneHouse. Youssef Bakhouche bar då på en mobiltelefonkartong. Youssef Bakhouche och Abbe Sabir gick sedan ut ur centrumbyggnaden. Han tappade då kontakten med dem. Han kunde senare under kvällen se att Abbe Sabir och Youssef Bakhouche åkte runt i Hammarbyområdet, bland annat vid Finn Malmgrens plan, att de sammanträffade med och diskuterade livligt med en person, som

kom till platsen i en röd bil, på parkeringen utanför McDonald´s, att det kom en BMW till platsen och att föraren av den bilen diskuterade livligt med Abbe Sabir.

Han såg någon gång efter klockan 19.30 den 20 september att en taxi stannade vid tankomaten mellan McDonald´s och Bilia vid Glädjens trafikplats, att en man, som var klädd ibland annat en keps och som hade en stor resväska med sig, klev ut ur taxin, att en lastbil med släp körde in på Truckvägen, att föraren av det ekipaget (Hendrikus van Os, tingsrättens anmärkning) gick till McDonald´s där mannen med kepsen (Magnus Johansson, tingsrättens anmärkning) stod, att de två männen pratade med varandra under några sekunder och att de gick tillsammans i riktning mot lastbilen. Han förlorade dem ur synhåll. Han såg därför inte det som hände vid lastbilen. Hans nästa iakttagelse var när taxibilen stoppades och mannen greps. Han kan inte göra något uttalande i fråga om antalet lastbilar på platsen vid tillfället.

Han var med när Youssef Bakhouché och Abbe Sabir greps på restaurang Tarantino vid Norrtull.

Roger Engström:

Han såg den 20 september att en man med gubbkeps och en rullväska (Magnus Johansson, tingsrättens anmärkning) klev ut ur en taxi vid Glädjens trafikplats, att det kom en lastbil till platsen och att lastbilschauffören (Hendrikus van Os, tingsrättens anmärkning) och mannen med gubbkepsen gick tillsammans i riktning mot lastbilen. Det fanns inga andra människor i närheten så det var inget tvivel om att det var fråga om ett planerat möte. Han såg inte något av det som hände vid lastbilen. En stund senare kom mannen med gubbkeps tillbaka. Han greps senare i en taxi.

Han följde efter lastbilen, som körde till Årsta partihallar utan något stopp. Han såg inte att det kastades ut något föremål från lastbilen. Han kan dock inte utesluta att

en mobiltelefon kan ha kastats ut. Lastbilschauffören greps vid Årsta partihallar. Gripandet gick lugnt till. Lastbilen transporterades sedan till polisens uppställningsplats. Där genomgick den en husrannsakan. Han kan inte säga hur lång tid det tog innan bortforslandet påbörjades, men bilen stod under den tiden under polisens kontroll. Under den tiden kan inte någon person ha varit inne i lastbilen. Han har ingen minnesbild av att det fanns några andra lastbilar uppställda i närheten, och han kommer inte ihåg om det var någon annan person som var inblandad i samband med gripandet. Det är dock möjligt att det var så.

Magnus Larsson:

Han iakttog strax före klockan 20 den 20 september en man med en resväska (Magnus Johansson, tingsrättens anmärkning), som stod utanför McDonald's vid Glädjens trafikplats, när en lastbil kom till och parkerade på Truckvägen. Lastbilschauffören gick fram till killen med resväskan. De hälsade på varandra, varefter de gick tillsammans mot lastbilen. Han såg sedan att en lucka på sidan av lastbilen stod öppen och att männen befann sig i omedelbar närhet av den. Han kunde på grund av att det var mörkt inte se exakt vad det var som männen gjorde. Efter någon minut lämnade mannen med väskan lastbilen. Mannen bar då även på en väska över ena axeln. Det syntes att rullväskan i det skedet var mycket tyngre än vad den hade varit tidigare, och han uppfattade att den väska som mannen bar över axeln tung ut. Mannen gick till tankomaten vid Bilia. Där ställde han sig och ringde ett samtal. Några minuter senare kom det en taxi till platsen. Han såg att väskorna lastades in i bagageutrymmet, men han kommer inte ihåg vem det var som gjorde det. Han har ingen uppfattning om mannen uppträdde vaksamt eller inte vid tillfället. Han såg när mannen greps, och han kontrollerade därefter innehållet i väskorna. Han kände igen förpackningstypen, vakuumpförpackade hårda paket, och han förstod att det rörde sig om narkotika.

Björn Stiller:

Han kommer ihåg att två personer, som han kände igen från ett tidigare besök – i vart fall kände han igen den ene av männen - vid vilket de hade fått med sig växel-pengar utan att ha betalat något, kom till butiken den 18 september och att det då köptes en kontantkortstelefon och en påfyllnad om 100 kr. Han kan inte svara på om båda personerna var inne i butiken hela tiden. Han talade bara med en person (Youssef Bakhouche, tingsrättens anmärkning). Det var den mannen som köpte produkterna. Den andra mannen (Abbe Sabir) stod bredvid, och han anser att denne måste ha varit medveten om inköpet. Han var med anledning av den tidigare incidenten extra uppmärksam på vad männen gjorde. Köpet tog kanske någon minut. Männen lämnade därefter butiken. En man, som legitimerade sig som polis, kom därefter in i butiken och bad om att få se kvittot.

Han kommer inte ihåg att han i ett polisförhör har berättat att han mindes att båda männen stod bredvid varandra när mobiltelefonen och påfyllningen köptes (jfr s. 78 i förundersökningsprotokollet 5). Om han har sagt så, stämmer det.

Tingsrätten gör följande bedömning.

Tingsrätten finner att det genom uppgifterna i telefonavlyssningsmaterialet och om den beslagtagna narkotikan sammantagna med Hendrikus van Os uppgifter och vad som i övrigt kommit fram i målet är bevisat med tillräcklig grad av säkerhet att Jamal Bouda i september förra året har medverkat till att skaffa fram ett större parti amfetamin som skulle förvärvas av Youssef Bakhouche och Abbe Sabir, att han har sett till att narkotikan lämnades över till Hendrikus van Os, att Hendrikus van Os har transporterat partiet via Helsingborg till Glädjens trafikplats dit han anlände under kvällen den 20 september och att Hendrikus van Os där har lämnat över drygt 49 300 gram amfetamin till Magnus Johansson.

Hendrikus van Os har velat göra gällande att han inte kände till att leveransen innehöll amfetamin utan att han trodde att han levererade cannabis. Det går enligt tingsrätten inte att säga att det är bevisat att Hendrikus van Os i förväg kände till att han transporterade just amfetamin. Det som har kommit fram i fråga om de kontakter som förevarit mellan Hendrikus van Os och hans uppdragsgivare i samband med att han fick uppdraget att leverera narkotika och därefter genomförde flera leveranser till de nordiska länderna, de överväganden som han själv uppgett att han då gjorde och det sätt som han handlade på vid lossningen vid Glädjens trafikplats leder tingsrätten fram till slutsatserna att Hendrikus van Os har varit medveten om att det fanns en avsevärd risk för att den nu aktuella transporten avsåg amfetamin och att han har förhållit sig likgiltig till att så skulle vara fallet. Det är således styrkt att han har handlat med uppsåt i fråga om det narkotiska preparatet.

Magnus Johansson har velat göra gällande att han inte kände till att han tog emot amfetamin utan att han trodde att det var fråga om vapen. Det går enligt tingsrätten inte att säga att det är bevisat att Magnus Johansson i förväg kände till att han tog emot just amfetamin. Det som har kommit fram i fråga om hur det gick till när han fick och därefter genomförde uppdraget och de överväganden som han själv uppgett att han då gjorde sammantaget med den frekvens av sådant påstående som finns i mål om narkotikahandling leder tingsrätten fram till slutsatserna att Magnus Johansson har varit medveten om att det fanns en avsevärd risk för att den nu aktuella transporten avsåg amfetamin och att han har förhållit sig likgiltig till att så skulle vara fallet. Det är således styrkt att han har handlat med uppsåt i fråga om det narkotiska preparatet.

De tilltalade ska därmed dömas för följande hantering, Jamal Bouda för delaktighet i införseln av narkotikapartiet till Sverige, Hendrikus van Os för införseln av narkotikapartiet till Sverige och för transporten till Upplands Väsby, Magnus Johansson för transporten av narkotikapartiet från Hendrikus van Os lastbil samt Youssef Bakhouche och Abbe Sabir för delaktighet i införseln och förvärvet av narkotikapartiet i

Sverige. Det som de tilltalade i denna del har gjort sig skyldiga till är att bedöma som, i fråga om Jamal Bouda narkotikasmuggling, vad gäller Hendrikus van Os narkotikasmuggling och narkotikabrott, beträffande Magnus Johansson narkotikabrott samt ifråga om Youssef Bakhouché och Abbe Sabir narkotikasmuggling och narkotikabrott. Brotten är av samma skäl som nämnts i fråga om leveransen i början av maj att bedöma som grova.

Åtalspunkterna 1 och 2 i bilaga 2 (Zakaria Sabir och Abdellah Sabir)

Zakaria Sabir och Abdellah Sabir har erkänt det som de har åtalats för. Erkännandena får stöd av övrig utredning. Åtalen är därmed styrkta. Gärningarna är att bedöma som åklagaren gjort.

Åtalet enligt bilaga 3 (Abbe Sabir)

Abbe Sabir har erkänt att han har träffat Issam i narkotikasammanhang men förnekat att han handlat på det sätt som påstås.

Abbe Sabir och Lena Blommé har hörts, och vittnesförhör har hållits med inspektören Gordana Kraljevic, som deltog i spaningsarbetet den 8 januari 2007. Viss skriftlig bevisning, däribland telefonavlyssningsmaterial och lagakraftvunna domar i fråga om Lena Blommé, Jorge Rubino Jerez och Issam har lästs upp. De hörda personernas uppgifter sammanfattas nedan.

Abbe Sabir:

Han är ytligt bekant med Issam, som han brukade köpa evenemangsbiljetter och vid vissa tillfällen även narkotika av. Issam har aldrig köpt narkotika av honom. I övrigt har de inte haft några andra affärer tillsammans. Han känner inte Jorge Rubino Jerez.

Det är möjligt att han träffade Issam träffade den 22 november 2006. Det kommer han inte ihåg i dag. Om de träffades, var det för att han skulle köpa cannabis, cirka 5-10 gram, för eget bruk.

Han kommer ihåg att han och en kamrat träffade Issam vid ett tillfälle i Farsta centrum, men han kommer inte ihåg när det var. Det kan ha varit den 8 januari 2007. Han och kamraten skulle då köpa tillsammans 100 gram cannabis, som de skulle dela på och använda för egna bruk. Han och kamraten träffade Issam antingen i eller utanför tunnelbanestationen. Han har ingen minnesbild av att Issam hade någon annan person med sig. De gav Issam 5 000 eller 6 000 kr för narkotikan. Issam sa då att han inte hade narkotikan på sig utan att de skulle träffas en kvart senare på en parkering cirka en kilometer från centrum. Det är inte ovanligt att köp av lite större mängder går till på så sätt att betalning sker först på ett ställe och att överlämnande sker senare på ett annat ställe efter det att säljaren i sin tur köpt narkotikan på annat håll. Issam sa senare på parkeringen att affären inte kunde bli av den dagen, eftersom han inte lyckats skaffa fram någon narkotika, att narkotikan skulle levereras någon eller några dagar senare och att de skulle ha kontakt med varandra antingen samma dag eller dagen därpå. Han har för sig att han fick narkotikan några dagar senare.

Han känner inte till att Issam kom till Farsta centrum tillsammans med två personer i två bilar eller att det då skulle ske någon annan överlåtelse av narkotika än den som han berättat om. Den Abbe som nämns i telefonavlyssningsmaterialet måste vara någon annan person. Abbe är nämligen ett vanligt smeknamn Han träffade Jorge Rubino Jerez eller Lena Blommé vid detta tillfälle.

Lena Blommé:

Hon har mycket vaga minnesbilder av händelsen, som hon har förträngt. Hon minns endast att hon, Jorge Rubino Jerez och Issam var ute och åkte bil tillsammans och

att hon dömdes för hantering av sådan narkotikahantering som skulle ha ägt rum den 8 januari. I övrigt kommer hon inte ihåg vad som hände den dagen.

Hon har inga minnesbilder av att någon av henne, Jorge Rubino Jerez eller Issam hade med sig narkotika till Farsta centrum.

Hon berättade inte under det polisförhör som hölls med henne den 26 september 2007 (se aktbil. 316 s. 22 ff) att hon följde med till Farsta centrum för att de skulle hämta marijuana (s. 23) och att hon därifrån hade en påse innehållande marijuana i bilen (s. 25). De uppgifterna rättade hon vid senare förhör. Hon kommer inte ihåg att hon vid den huvudförhandling som hölls i fråga om bland annat henne se att hon vid färden från Farsta centrum hade en kasse, som var stor som en matkasse, bredvid sig på framsätet (jfr s. 23 i aktbil. 319).

Gordana Kraljevic:

Hon såg den 8 januari att Blommé och Jorge Rubino Jerez, som åkte i olika bilar, hämtade Issam i Solna, att de samtliga åkte till McDonald´s i Sköndal och därefter till Farsta, att bilarna parkerades i Farsta centrum, att i vart fall två av de nämnda personerna lämnade bilarna och gick från parkeringen, att de kom tillbaka till bilarna omkring 15 minuter senare och att bilarna därefter fördes till Olof af Acrels väg i Solna. Hon kommer inte ihåg om någon av bilarna gjorde något kortare stopp under färden.

Tingsrätten gör följande bedömning.

Det är ostridigt och utrett att Abbe Sabir befann sig Farsta centrum den 8 januari 2007 för att genomföra en narkotikaaffär och att Jorge Rubino Jerez, Issam och Lena Blommé har dömts för olika former av hantering av cirka tre kilogram marijuana, som den dagen och på den platsen skulle ha förvärvats från någon som i tele-

fonavlyssningsmaterialet benämndes Abbe. Frågan är om det var Abbe Sabir som överlät narkotikan. Det som kommit fram i telefonavlyssningsmaterialet och vad som i övrigt har kommit fram i fråga om Abbe Sabirs handlande i narkotikasammanhang är tillräckligt för att det ska gå att säga att det är ställt utom rimligt tvivel att det var Abbe Sabir som sålde narkotikan. Det är dock inte visat att Abbe Sabir har begått något narkotikabrott före den dagen. Det som Abbe Sabir har gjort sig skyldig till utgör narkotikabrott, som av det skäl som åklagaren påstått är att bedöma som grovt brott.

Påföljd och utvisning

Straffvärdet för de tilltalades brottsligheter motsvarar, för var och en av Jamal Bouda, Youssef Bakhouché och Abbe Sabir fjorton års fängelse, för Idriss Semlali tolv år fängelse, för var och en av Martijn Geers, Hendrikus van Os och Magnus Johansson tio års fängelse, för Michel Melki två års fängelse, för Zakaria Sabir två månaders fängelse och för Abdellah Sabir en månads fängelse.

Jamal Bouda är inte tidigare lagförd i Sverige, vilket däremot Youssef Bakhouché, Abbe Sabir, Idriss Semlali, Martijn Geers, Hendrikus van Os, Magnus Johansson, Michel Melki, Zakaria Sabir och Abdellah Sabir är. Av de tidigare lagföringarna redovisas följande. Youssef Bakhouché: Han dömdes den 8 september 2003 för förberedelse till grovt rån och grovt vapenbrott till två års fängelse. Han dömdes senast den 10 april förra året för bland annat misshandel till skyddstillsyn förenad med en föreskrift om 75 timmars samhällstjänst och med ett alternativt fängelsestraff om två månader. Youssef Bakhouché har vid huvudförhandlingen uppgett att han har utfört samhällstjänsten. Abbe Sabir: Han dömdes den 8 september 2003 för bland annat förberedelse till grovt rån och grovt vapenbrott till två års fängelse. Han dömdes senast den 21 juni 2007 för bland annat grovt vapenbrott och narkotikabrott av normal svårhetsgrad till åtta månaders fängelse. Detta straff verkställdes under tiden den 23 september – den 24 december förra året. Michel Melki: Han dömdes

senast den 25 mars 2004 för bland annat narkotikabrott till sju månaders fängelse. Magnus Johansson: Han dömdes senast den 15 oktober 2007 för olika former av narkotikabrott till fyra månaders fängelse tillsammans med förverkande av villkorligt medgiven frihet. Detta straff verkställdes under tiden den 2 oktober förra året – den 4 februari i år.

Jamal Boudas, Youssef Bakhouches, Abbe Sabirs, Idriss Semlalis, Martijn Geers, Hendrikus van Os, Magnus Johanssons och Michel Melkis brottsligheter har ett så högt straffvärde och är av sådan art att det inte kan komma i fråga att välja någon annan påföljd än fängelse för någon av dem. Det har inte för någon av dem kommit fram någon annan omständighet än frågan om utvisning som bör påverka straffmätningen.

Youssef Bakhouche har bestritt yrkandet om utvisning. Han har hänvisat till sin inställning i skuldfrågan och invänt att han här har ett minderårigt barn.

Jamal Bouda, som förklarar att han saknar anknytning till det svenska samhället, har, med hänvisning till sin inställning i skuldfrågan, bestritt yrkandet om utvisning.

Martijn Geers och Hendrikus van Os har medgett yrkandena om utvisning men framhållit att tiden för återreseförbudet bör begränsas.

Den brottslighet som Jamal Bouda, Youssef Bakhouche, Martijn Geers och Hendrikus van Os har gjort sig skyldiga till är så allvarlig och har inneburit ett sådant verkligt och allvarligt hot mot ett grundläggande samhällsintresse att det finns skäl att utvisa dem från Sverige.

Det är ostridigt att Jamal Bouda, Martijn Geers och Hendrikus van Os saknar anknytning till Sverige. I fråga om Jamal Bouda ska tiden för återreseförbudet vara obegränsad. Det men som han kan komma att lida av utvisningen är så försumbart

att det inte bör påverka straffmätningen. Strafftiden för honom ska därmed bestämmas i enlighet med straffvärdet. Återreseförbudstiden för Martijn Geers och Hendrikus van Os, vilka är EU-medborgare, bör begränsas till 15 år. De får som yrkeschaufförer med huvudsaklig inriktning på de nordiska länderna anses lida ett sådant men av utvisningen att strafftiden för var och en av dem ska bestämmas till nio och ett halvt års fängelse.

Youssef Bakhouche har under omkring 18 år i huvudsak levt sitt dagliga liv i Sverige och han har här sin sambo och sitt nyligen födda barn. Tingsrätten finner vid den avvägning som ska ske mellan det starka samhällsintresset som finns av att Youssef Bakhouche, som har gjort sig skyldig till mycket allvarlig narkotikabrottslighet, förhindras att begå nya brott i Sverige och den anknytning till landet som han har att anknytningsskäl väger över. Det finns därmed inte synnerliga skäl för utvisning. Yrkandet om det ska därför ogillas.

Det saknas i den situation som nu föreligger skäl att undanröja den skyddstillsyn som Youssef Bakhouche ådömdes den 10 april förra året. Den kan därmed stå kvar.

Strafftiderna för Youssef Bakhouche, Abbe Sabir, Idriss Semlali, Magnus Johansson och Michel Melki bestäms i enlighet med straffvärdena.

Zakaria Sabirs och Abdellah Sabirs brottslighet har inte ett sådant straffvärde eller är av sådan art att det finns en presumtion för att välja en frihetsberövande påföljd för någon av dem. Inte heller är deras tidigare brottslighet av sådan omfattning att det finns skäl att välja en sådan påföljd för någon av dem. Vid sådana förhållanden ska påföljden för var och en av dem bestämmas till villkorlig dom förenad med dagsböter. Zakaria Sabirs dagsböter ska anses erlagda genom den tid som han har varit berövad friheten i målet.

Övriga frågor

Idriss Semlali, Youssef Bakhouche, Abbe Sabir, Hendrikus van Os, Magnus Johansson, Michel Melki och Zakaria Sabir har – med undantag för yrkandena i fråga om värde och vinning samt kvarstad – medgett eller förklarat att de inte har någon invändning mot de yrkanden om förverkande som finns upptagna på s. 11 och 12 i bilaga 1

De medgivna eller inte bestridda yrkandena om förverkande är lagligen grundade och ska bifallas.

Youssef Bakhouche och Abbe Sabir har bestritt de yrkanden om förverkat värde, vinning och utbyte samt om kvarstad som finns upptagna på s. 11 i bilaga 1. De har enbart hänvisat till sin inställning i skuldfrågan.

Som tidigare redovisats ska Youssef Bakhouche och Abbe Sabir dömas för att de bland annat har sålt stora mängder narkotika. Det finns därmed skäl att förverka värdet av den sålda narkotikan. Det råder inte någon tvist om det beräkningssätt som åklagaren redovisat. Beräkningssättet kan godtas. Yrkandet om värdeförverkande ska därmed bifallas.

Den finns i fråga om Abbe Sabir en sådan sabotagerisk som åklagaren påstått. Yrkandet om kvarstad ska därmed bifallas.

Abbe Sabir har bestritt det yrkandet om förverkat värde och vinning som finns upptaget i bilaga 3.

Som tidigare redovisats ska Abbe Sabir dömas för överlåtelse av narkotika. Det finns därmed skäl att förverka värdet av den överlåtna narkotikan. Beräkningssättet kan även i detta falla godtas. Yrkandet om värdeförverkande ska därmed bifallas.

SÖDERTÖRNS TINGSRÄTT

DOM
2009-07-10

B 10574-08

Enhet 2

Minimistrafvet för brotten grov narkotikasmuggling och grovt narkotikabrott är två års fängelse. Det är inte uppenbart att skäl för häkte saknas i fråga om Youssef Bakhouché, Abbe Sabir, Jamal Bouda, Idriss Semlali, Martijn Geers, Hendrikus van Os och Magnus Johansson. De ska därmed stanna kvar i häkte.

Det är skäligt att Jamal Bouda får räkna av den tid som han har varit berövad friheten utomlands.

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE, se DV 400

Överklagande ställs till Svea hovrätt och ges in senast den 31 juli 2009. Prövnings-tillstånd behövs inte.

Per Backström

Rebecca Appelgren

Beträffande avräkningsunderlag, se aktbil. 409-417.